

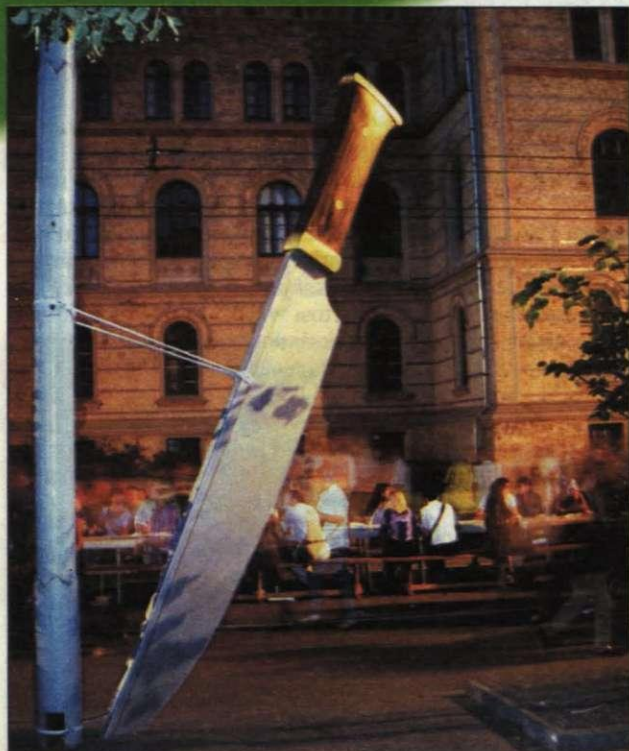
universitātes avīze

Svētdiena,
2. septembris,
2001. gads

Latvijas Universitātes izdevums (iznāk kopš 25.09.1922.)

№1

RĪGAI - 800

Universitātes tuvumā Rīga ēda ...

Vēstule Rīgai dzimšanas dienā

Ir augusts. Ābelēs briest augļi dzintara dzeltenumā un dimanta baltumā, reibinoši kā tikko no stropa dzilēm smelts medus. Trīs dienas tos neviens neplūc un nelasa, trīs dienas zaļie dārzeņi ir svešādi klusi un ēnaini, zari smagi slīgst lejup kā bronza lieti, jo visi devušies apciemot Tevi. Man Tu allaž esi bijusi skaistāka par liesmainiem magonlaukiem, apsnigušiem koku puķuriem un rēģainiem sienu kaudžu apveidēm vakara miglā. Varenāka par plēsīgiem tuksnešiem un rijīgām, tālām jūrām.

Karietēs, kuģos un lidmašīnās, kurbēs, zābakos un postalās trīs dienas pie Tevis ieradāties mēs, klusi pielūdzēji un skaļi apbrīnotāji no trejdeviņām zemēm. Tavā tuvumā esot, aizmirsām skumt, no vēsām, vientuļām cellēm iznirām Tavās saulainajās ielās, parkos un laukumos, kur silti dāvoja asfalts, devīgi un liksmi šalca strūklakas, pieminekļu un skulptūru akmens sejās uzplauka smaids. Kāpām tornos, lai ar vienu skatienu aptvertu Tevi visu, lāvāmies līģainiem kafijas garaiņiem, kas mūs ievīla Tavos krodziņos un kafejnīcās.

Neviens nepina greisirdības valģus un naida cilpas, bet ar kļušu prieku saņēma savā sauģā otra roku, lai neapmaldītos svešos ļaudīs. Bet vai gan Tevi tobrīd maz varēja apmaldīties kā tumšā biežoknī vai sastapt kaut vienu svešinieku? Tēpat jau mēs visi bijām - kā neskaitāmi zirņi no vienas bezgalīgas pāksts, kā sēkliņas magones pogaļā vai saulgriezes zieda aplī. Visi Tavās atvērtajās laukumos dehnās, uz visām pusēm stīdzošajos ielu pirkstos, viļņotajā jūmtu pierē, gaisīgajā torņu augumā, zaļajā koku matu mākonī. Mēs paši bijām Tevi klejojoši mākoņi, putni Tavos akmens pagalmos un dzegās.

Mēs Tevi nekad neesam pametuši. Arī tad ne, kad, noguruši no Tavas saldām narkotikām līdzīgās elpas, dodamies lauku kļusumā, lai pildītu sevi ar zemes un mēžu tiro smaržu. Tās ir tikai mirkļa vājums, neveikls mēģinājums atgriezties zudušā mijkrēslī, lai nākamajā dienā, gaismai austot, atkal steigtos pazust Tevi. Ja vien tas maz iespējams, jo tēpat - ne jau ledainās kalnu pārejās, kaktusiem aizaugušos tuksnešos vai astonkāju pilnā jūras klēpī, bet tikai un vienīgi Tevi mēs mūžam esam.

IEVA JASINSKA

LU - 82

Universitātes kāpņu slepenās lietas

jeb kāpēc studenti nekad neiet pa LU
galvenās ēkas centrālajām kāpnēm

Kārtējam studiju gadam sākoties, jauno studētgrībētāju sejas atkal manāmi Raiņa bulvāra 19 centrālo kāpņu virzienā vērstie, neizpratnes pilnie skatieni. Vai šur un tur dzirdētais brīdinājums: "Tikai neej pa vidu!" ir kārtējais vecāko kursu studentu joks, vai varbūt tomēr tajā ir arī daļa patiesības?

Aprunājoties ar studentiem, visbiežākais, ko nākas dzirdēt, ir: "Tam stāstam par Universitātes kāpnēm es, protams, neticu, bet ikdienā tomēr drošības pēc eju pa vienu vai otru pusi sānos... Ja nu tomēr...?" Mēģinot jautāt studentiem ko sīkāk - "Kāpēc tad īsti pa tām centrālajām kāpnēm iet nedrīkst?" vai "Nu, un kas tad tā-ā-āds notiks, ja es tur iešu?" - galarezultātā gandrīz vienmēr nākas dzirdēt neko neizsakošo "Nedrīkst un viss..." vai "Nu, nebūs labi..." Un, godīgi sakot, arī zinošāko studentu stāstītais par kāpšanu pa centrālajām kāpnēm kā par pirmo soli ceļā uz izmešanu no Universitātes vismaz mani nepārlicina. Nu kā gan staigāšana pa kaut kādām kāpnēm var ietekmēt manu uzņemšanu Universitātē vai izslēgšanu no tās?

Lai Universitātes kāpņu slepeno lietu patiesība beidzot tiktu atklāta, devos uz mūsu augstskolas Vēstures muzeju un tur dzirdēto vēlos pastāstīt arī tev.

"Kopš pastāv šī augstskola, pastāv arī nostāsts par Universitātes centrālajām kāpnēm," atzina muzeja direktore IRENA ONDZULE. Salīdzinot ar citām Latvijas augstskolām, mūsu Universitāte esot vienīgā, kas projektēta, celta un visu laiku kalpojusi tikai un vienīgi studentu vajadzībām. Vietā, kur šobrīd atrodas galvenā Universitātes ēka, nekad nekas ar to nesaistīts neesot bijis. Te vienmēr esot dzīvojis studentu gars, ticējumi un leģendas.

Salīdzināšanai -, piemēram, studentu pilsētas Jelgavas augstskola savulaik ievākusies XVII gadsimta hercoga pili, un Dievs vien zina, kā tās studentiskais gars sadzīvo ar hercoga kapeņu spokiem. Lidzīgs stāsts gan par Rīgas Tehnisko universitāti, gan arī par Latvijas Medicīnas akadēmiju.

Latvijas Universitātē turpreti visas leģendas esot tikpat senas, cik pati augstskola, un tādēļ pret tām esot jāizturas jo īpaši nopietni. Tas attiecoties arī uz nostāstu par jau iepriekš pieminētajām kāpnēm.

Jau tad, kad mūsu pasniedzēji vēl bijuši studenti, no mutes mutē ceļojis novērojums, ka tikpat kā katrs vidusskolas absolvents, nākot iesniegt dokumentus un vēl nezinot šo nostāstu, tūri instinktīvi Universitātē ienākot pa centrālajām kāpnēm. Tā esot simboliska šī cilvēka ienākšana augstskolā. Un pilnīgi lieki esot krist panikā un uztraukties: "Ārprāts, es šito nezināju un tagad kritīšu ārā visos iestājekšāmos pēc kārtas!"

Nosacījums "ja iesi pa centrālajām kāpnēm, nepārtraukti izkritīsi eksāmenos un tev būs mūžīgie studiju parādi" attiecoties tikai un vienīgi uz tiem studentiem, kas pirmo reizi studējot Latvijas Universitātē un neesot to vēl līdz galam pabeiguši. Kā paskaidroja muzeja direktore: "Tas izglītības koks tiekot vienu reizi iestādīts, un tikai vienu reizi tam esot pirmā raža." Šī "pirmā raža" jeb pirmais izlaidums ar fotografēšanos uz Universitātes centrālajām kāpnēm tad arī esot cilvēka simboliska izešana no augstskolas.

GITA LIEPIŅA

REDAKTORES SLEJA

LU presei nākamgad 80 gadu

LU Redakcija "Universitātes Avīze". Pirmajā rindā no kreisās: Ginta Leikarte, Brigita Kerstena, Ilze Brinkmane, Māra Sadovska, Mareks Lauva, otrajā rindā: Ieva Jasinska, Gita Liepiņa, Anda Lase, Toms Grinbergs un Guntars Stepāns

2001. gada vasara. Daudziem tā paliks atmiņā ar kaut ko nozīmīgu, skaistu un pat brīnumainu.

Mūsu visu svētki - Rīgas 800 gadu svinības, daudziem iestāšanās jaunā skolā, darbā. LU savs brīnums - Botāniskajā dārzā uzziēdējuši banāni, kas ziedus ver tik reti.

Zinātnieki tikās, lai apjaustu, cik latviešiem tomēr gudras galvas.

Personīgajā dzīvē mans lielākais brīnums, ka dēlīnš savā gada dzimšanas dienā sāka staigāt.

Lai mums visiem prieks un spēks, uzsākot jauno mācību gadu, sagaidot rudeni un ziemu!

8. lpp. ▶

vēl šajā numurā:

Kredīti LU studentiem

- 2.lpp.

Alunānu ģimenes stipendija

- 5.lpp.

LU Studentu padomes
lapa - pielikums

RĪGAI - 800

Savu vietu meklējot

Daudzi no mums noteikti vēl joprojām nespēj aizmirst laiku no 17. līdz 19. augustam, kad Rīga tika radīta, tērpās, skatījās kumēdijus, dziedāja, mēroja spēkiem, dejoja, piederēja bērniem un vēl... Kaut kur tam visam pa vidū bijām arī mēs – studenti. Ar tikko viduslaiku virtuvē izceptu plāceni vienā rokā un Rīgas tostam sagatavotu dzirkstoša šampanieša glāzi otrā arī mēs uzgavilējam *made in Australia* salūtam. Un, domāju, šajā brīdī pat Misteram Visskeptiskākajam bija jāatzīst, ka Rīgas 800 gadu jubilejas svētkos bija ideju un emociju pārbaudītā bija izdevušās. Jā, un kādam tās varbūt pat pārspēja visus līdz šim svinētos svētkus.

Ja izsīka spēki, dejojot makarenu, tos atgūt varēji, mīlojoties ar bruņnieku biskvītiem. Ja līdz galam nenočēji degošā cilvēka trikiem, pats savus varēji izrādīt picu spēlē. Un tas, ka no Līvu laukuma līdz Universitātei ierasto piecu minūšu vietā visātrāk aizstumdiens bija iespējams labi ja minūtēs divdesmit, tikai vēlreiz apliecināja, ka Rīgā bija un ir vēl joprojām daudz labu un tava apciemojuma vērtu vietu.

Iespējams, tieši Rīgas astoņsimtgades svētkiem pateicoties, savu vietu Rīgā tu būsi jau atradis. Bet tiem, kas to vēl tikai meklē, varbūt der ieklausīties rīdziniekos, kuri sastapti dienā, kas piederēja bērniem. Jo, gribi to vai nē, tu, student, tas pats lielais bērns vien esi...

- Kur Rīgā varētu būt tā vieta, kas piederētu tikai un vienīgi studentiem?

VALDIS BUTĀNS, Sam-sungvīrs Doma laukumā:

- Viena vieta varētu būt krastmala, starp Akmens un Vanšu tiltu. Arī Vērmanīti ir forši. Tur ir ļoti sakopts. Vasarā, kad parasti notiek visi lielākie jauniešu tustiņi, šajās vietās ir viss studentiem nepieciešamais – saule, soliņi, zālīte.

3. lpp. ►

JAUNUMI

Kredīti LU studentiem Hansabankā

Kurš students gan nezina, ka šodien, lai iegūtu labu izglītību, ar vēlēšanos mācīties vien nepietiek – jādama arī par tādām praktiskām lietām kā līdzekļi mācību apmaksai un ikdienas tēriņiem. Lieliski, ja studentam var palīdzēt vecāki vai paralēli studijām iespējams strādāt labi atalgotu darbu. Taču ko darīt, ja maciņš ir plāns?

Tiek piedāvāta iespēja saņemt valsts garantēto kredītu. Uz to var pretendēt visi, kas sekmīgi apgūst LU studiju programmas. Kredītu izsniegšanu LU studentiem veiks a/s Hansabanka, kas ir ieguvusi tiesības veikt studentu kredītmācību Finanšu ministrijas izsludinātajā konkursā.

Paralēli iespējai saņemt kredītu Hansabankā studenti var arī atvērt kontu, saņemt starptautisku norēķinu karti, pieslēgt internetbanku *hanza.net*, un mobilo banku bez maksas. Šis piedāvājums gan ir ierobežots laikā – līdz 28. septembrim, tadēļ labāk lieki nekavēties.

Nemot valsts garantēto kredītu Hansabankā, LU studentiem būtu jāzina par kredītu veidiem, to nosacījumiem un saņemšanas kārtību.

Ir iespējams pretendēt uz divu veidu kredītiem:

Studiju kredīts – paredzēts māci-

bu maksas segšanai. Šis kredīts var būt mācību maksas apmērā. Hansabanka to automātiski pārskaitīs uz attiecīgo LU kontu.

Studējošo kredīts – paredzēts ikdienas tēriņiem, piemēram, uzturam, grāmatām, ierei, u. tml. Šis kredīts var būt līdz 60 Ls/mēn. 1. - 3. kursa studentiem, līdz 80 Ls/mēn. - 4. kursa studentiem un maģistriem, līdz 100 Ls/mēn. - doktorantiem. Šo kredītu students saņems savā kontā Hansabankā un varēs izmantot pēc saviem ieskatiem.

Noformējot kredītu, studentam nepieciešams:

- akcepts no LU Kredītu piešķiršanas komisijas;

- kants Hansabankā;

- galvojums no divām fiziskām personām, kas var būt studenta vecāki, radnieki vai draugi. Vienīgais nosacījums ir, lai galvotāja ienākumi ir stabili un regulāri un nav mazāki kā 60 Ls/mēn. Galvotājam to būs jāapliecina ar oficiālu darba devēja izziņu.

Valsts garantētā kredīta procenti ir ļoti zemi – Studējošo kredītam 5% gadā, Studiju kredītam 0% gadā studiju laikā un 5% gadā pēc studiju beigšanas. Šādas procentu likmes ir iespējamas, pateicoties tam, ka

starpību starp šo un Hansabankas kredīta procentu likmi sedz valsts.

Kredīta atmaksa veicama piecu gadu laikā no studiju beigšanas datuma, ja kredīts ir mazāks par Ls 1000. Ja kredīts ir lielāks par Ls 1000, tad desmit gadu laikā.

Studentu kredītmācību regulē Ministru kabineta 29.05.01. apstiprinātie noteikumi Nr.220. Ar tiem var tuvāk iepazīties internetā: www.izm.lv, sadaļā Informācija.

Darbu saraksts studentam, kurš vēlas saņemt kredītu:

Piesakies kredītam LU Studiju Informācijas centrā Raiņa bulvārī 19, tālr. 7034398. LU apstiprināto kredītu sarakstu tālāk iesniegs Studiju fondam, un tas savukārt – Hansabankai.

Nāc uz jebkuru Hansabankas filiāli. Atver kontu un noslēdz aizdevuma līgumu. Nākot uz banku, noteikti paņem līdzi pasi. Hansabankas filiālēs būs īpašas atzīmes, kas norādīs, kuri Hansabankas kontu operatori var noslēgt aizdevuma līgumu. Konta atvēršanu un aizdevuma līguma slēgšanu var veikt vienā reizē, taču jāņem vērā, ka, lai noslēgtu aizdevuma līgumu, Hansabankas rīcībā ir jābūt LU apstiprinātiem kredītu sarakstiem.

Izmanto iespēju līdz 28. septembrim atvērt kontu, pieslēgt internetbanku, Mobilo banku un saņemt VISA Electron vai Maestro karti bez maksas!

Ja esi noslēdzis aizdevuma līgumu, tad aicini abus galvotājus uz ērtāko Hansabankas filiāli atvērt kontus un noslēgt galvojuma līgumus. Lai sniegtu galvojumu, līdzi noteikti jābūt pasei, darba algas izziņai, kā arī jāzina studenta, par kuru tiek galvots, vārds, uzvārds un personas kods.

Galvojuma saņemšanu no valsts tavam kredītam organizēs Hansabanka sadarbībā ar Studiju fondu.

Tev ir piešķirts kredīts! Banka pārskaita naudu attiecīgi uz studenta vai augstskolas kontu. Ja savu kredīta aizdevuma līgumu un divu personu galvojumu nokārtosi līdz 21. septembrim, tad jau septembra beigās veiksim pirmos maksājumus. Ja formalitātes nokārtosi vēlāk, tad pirmos kredīta maksājumus saņemsi nākamā vai aiznākamā mēneša vidū.

Tu vēlies saņemt kredītu, taču ir neskaidri jautājumi?

Zvani – 7024555 un Hansabankas speciālisti tev palīdzēs!

ANITA BĒRZIŅA

Latvijas Krājbankas jaunā karte

Jaunam un aktīvam!
Meklē zaļo mapi, tur viss ir iekšā.

Onlinekarte

Loterijā 50 balvas:
Online somas,
Online T-krekli,
"Prāta Vētra"
jaunais CD disks.

500 ISIC kartes bez maksas!

www.krajbanka.lv

Eiropas studentu foruma AEGEE aktivitātes

No 17. līdz 31. augustam notika AEGEE Rīga ar "Unilever" atbalstu organizētais projekts "Vasaras universitāte", kura laikā 20 studenti no visas Eiropas mācījās latviešu valodu, kā arī klausījās lekcijas par Latvijas kultūru un vēsturi.

Studentu forums AEGEE Eiropā darbojas jau kopš 1985. gada, un šogad tam ir dibināta vietējā nodaļa, kam "Vasaras universitāte" ir pirmais projekts. Katru gadu AEGEE organizē ap 90 vasaras Universi-

tātes, kā arī ļoti daudz konferenču un semināru. Organizācijas galvenie darbības virzieni ir: miers Eiropas nestabilajos reģionos, augstākā izglītība, aktīva pilsoniskā sabiedrība un kultūras apmaiņa. Sīkāka informācija par AEGEE Rīga mājas lapā <http://aegee.yo.lv>, par AEGEE Europe - mājas lapā <http://www.aegee.org>. AEGEE Rīga Latvijā darbojas pirmo gadu, un tajā ir iesaistījušies studenti no visas Latvijas.

GINTS TURLAUS

Minsteres vācu labvēļu atbalsts

Minsteres universitātes bijusī rektore prof. Dr. Marija Vazna (Maria Wasna) iedibināja tradīciju finansiāli atbalstīt LU studentus un seniorus.

Šogad DM 6000 paredzētas maģistrantu darbu godalgošanai, DM 3000 - doktorantu balvām, bet DM 5000 - senioriem-profesoriem.

Viens no labvēļu ierosinājumiem ir apbalvot Dr. Kasparu Balodi (Juridiskā fakultāte) par doktora darbu, kurš sarakstīts vācu valodā pie prof. Dr. hc. V. Šlītera (Wilfried Schlüter).

Vēlējums – lai kandidāti kļūtu par "tiltu" starp universitātēm Rīgā un Minsterē! Vēlu visiem Dievpalīgu, uzsākot jauno semestri!

Ar sirsnīgiem sveicieniem arī "Universitātes Avīzes" redakcijai,

AJIA EBDENE
no Minsteres universitātes

Iespēja studēt Polijā

The oldest non-public higher education institution in Poland, namely the Independent College of Business and Administration in Warsaw, this year is celebrating the 10th anniversary of its successful existence.

The jubilee the College celebrates gives us an excellent opportunity to broaden our relations with our eastern friends and neighbors. To commemorate the anniversary I decided to grant 10 scholarships to professorial degree holders – specialists in computer science, international economic relations and capital investments (including stock exchange operations). I would like to offer

such a grant to one or two faculty members of your University. The six-month scholarship available from January through June 2002 will cover the costs of accommodation (in a single room at the College's Professorial Hotel) and meals. The grantees will be responsible for covering the costs of transport to and from Warsaw.

The interested candidates should refer to this letter and send their CV along with the Restor's letter of recommendation addressed to the Foreign Affairs Office of my College – before 15 October 2001. The selection of candidates will take place on October 25.

Yours sincerely,
TADEUSZ KOZŁUK, Ph. D.

Sīkāka informācija LU Ārējo sakaru daļā Raiņa bulvārī 19, 143. telpā.

Profesore izcīnījusi zelta medaļu!

LU baltu valodniecības profesore Dace Markus, kaut arī bijusi nosolījusies profesionālos sporta pasākumos nepiedalīties, šovasar piekritusi jelgavnieku aicinājumam startēt Latvijas Sporta veterānu savienības 38. sporta spēlēs. Sev un līdzjutējiem par gandarījumu profesore aizgūdušosi lodi 10m un 18 cm un izcīnījusi zelta medaļu. Aculiecinieki gan stāsta, ka pēc pārdzīvotā stresa sekoties ne tikai prieks, bet arī asaras.

VASARAS NOTIKUMI

Fulbraita prēmijas stipendiāti

Amerikas vēstnieks Džeimss Holms 12. jūnijā savā rezidencē pieņēma Fulbraita prēmijas stipendiātus. Šogad pasniedzēju vidū ir prof. Dace Bula no Latvijas Folkloras arhīva. Viņa pētīs Ziemeļamerikas folkloru un antropoloģiju Indijas universitātē.

Prof. Juris Rozenvalds pētīs inteliģences lomu demokratizācijas procesos postkomunisma valstīs Rutge-

Fulbraita stipendiātu pieņemšana ASV vēstnieka Džeimsa Holmsa (vidū) rezidencē

res universitātē.

Prof. Dace Zeibote no Valsts prezidentes kancelejas pētīs tirgus ekonomikas pārmaiņas Centrālajā un Austrumeiropā Džordžtaunas universitātē.

Prof. Gunta Ločmele pētīs starpkulturālās atšķirības Latvijas un Amerikas reklāmā Kentas universitātē.

Fulbraita stipendiātu vidū ir arī studenti, starp viņiem Tatjana Panova, Latvijas Universitātes absolvente, kura mācīsies starptautisko ekonomiku Bufalo universitātē.

ANDA LASE

RĪGAI - 800

Savu vietu meklējot

◀ 2. lpp.

MARIĶE AUZA, Sliktais Rūķis no animācijas filmas "Neparastie rīdzinieki":

- Es domāju, ka studentiem vispiemērotākā vieta, kur pulcēties, varētu būt Līvu laukums. Vēl varbūt arī visi Rīgas parki. Tajos parasti var vērtēties pa zāli, kopā ar draugiem uzspēlēt dažādas spēles un, jā, arī ietaupīt naudu.

GUNTARS KALNIŅŠ, Rīgas torņu Zelta gailis muzikālajā pasākā "Ieskandinī Rīgu":

- Ne tikai studentiem, bet cilvēkiem vispār pieder visas tās vietas, kur viņi jūtas labi. Norādīt kaut ko konkrētu, manuprāt, būtu muļķīgi, jo, piemēram, Līvu laukumā vai "Veldzītē" es jūtos briesmīgi. Ja tu labi jūties tur, kur atrodi - tā ir tava vieta.

MAIJA ROMAŠKO, Saules Zaķis koncertakcijā "Saules Zaķis dzied Rīgai":

- Vispirms jau tie noteikti ir visi parki, kuros, kamēr ir silts, var sēdēt. Vienmēr ir svaigs gaiss, super atmosfēra un studenti var ārdīties, nebaidoties, ka kāds tiem "sados pa galvu". Konkrēti man patīk arī "Carlstonā". Tur ir klusums, vienmēr maz cilvēku, un parasti tieši tur es atslēdzos no Rīgas burzmas.

GITA LIEPIŅA

Anatomijas un embrioloģijas muzeja atklāšana

Jaunizveidoto muzeju (prof. M. Pilmane) sveic P. Stradiņa klīniskās universitātes slimnīcā (prof. A. Martinsons)

30. maijā LU muzeju saimei piepūcējās Anatomijas un embrioloģijas (AEM) muzejs. Šis muzejs ir varbūt pats nopietnākais un vēsturiskākais. Tā būtība - *Artes, Scientia et Veritas*.

Muzejs - tā ir zinātne, tas ir mūsu vēstures liecinieks un mūsu garīgā bagātība. Veidojot un sarūpējot muzeja kolekciju, domājām par to, ka tam jābūt kā palīgam nākošajiem ārstiem - medicīnas studentiem apgūt medicīnas pamatu pamatu - anatomiju, histoloģiju un embrioloģiju.

AEM kolekcijas balsts ir Dr. Nikolaja Lebeda sarūpētā embrioloģisko preparātu kolekcija, kurai līdzīgas nav ne Baltijas valstī, ne citu Eiropas valstu anatomiskajos muzejos.

Ar LU Vēstures institūta Antropoloģijas nodaļas līdzstrādnieku profesores Raisas Deņisovas, Gunitas Zariņas un Gunta Gerharda atbalstu ieguvām daļu (apmēram 800 zinātniskās vienības) no Latvijas vienīgā un diemžēl pēdējā paleopatologa M. D. Viļa Deruma osteoloģiskās kolekcijas, kas iegūta un sarūpēta daudz

gadu desmitos, apsekojot arheoloģiskajos izrakumos atrastos mūsu senču skeletus. Skeleta materiāls ir svarīgs vēstures liecinieks. Reiz MD Viļa Deruma līdzgaitnieks teicis: "Gandrīz katrs Latvijas arheologs atceras šo savdabīgo neliela auguma cilvēku, kurš pirmais ieradās ierakumos un pirmais, nesagaidījis oficiālo atļauju, aizveda sev līdz interesantākos kaulus... Tā veidojās MD Viļa Deruma slavenā kolekcija." Aplūkojot osteoloģisko materiālu, uzzinām, ka mūsu senči jau aizvēsturiskajos laikos iepazītuši un pārcietuši kaulu lūzumus, kaulplēves iekaisumu, osteomas, artrozes, trepanācijas u. c. nelaimes.

Muzeja fondos glabājas profesoru Irmas un Jāņa Arnolda Eglišu novēlētais mantojums. Irma un Jānis Arnolds Egliši docēja LU Anatomijas un histoloģijas institūtā 30. gados. 1944. gadā viņi devās uz Vāciju, tad uz ASV.

No LU Anatomijas un histoloģijas institūta dibinātāja, zviedru profesora Gastona Viktora Bakmaņa jaunā-

kā brāļa Pjera meitas Kristīnes Bakmanes saņēmām dāsno sūtījumu - brāļu Bakmaņu grāmatas, zinātniskos darbus, rokrakstus, fotogrāfijas un personīgās lietas. Būdamā Upsalā, profesore Māra Pilmane Upsalas vecajā kapsētā apciemoja Bakmaņu dzimtas kapus un klusībā sveicināja profesoru no LU Anatomijas un histoloģijas katedras darbiniekiem. Tas bija īsts un neviltoots cieņās un sirsnības apliecinājums.

Muzeja fondos ir interesanta zinātnisko grāmatu, rokrakstu, fotogrāfiju krātuve. Īpaši jāatzīmē, ka AEM un Anatomijas un histoloģijas katedras līdzstrādnieki un mācībspēki profesore M. Pilmanes vadībā zinātniski nopamato muzeja kolekciju materiālu. AEM ir daudz ieceru, par kurām pāragri spriest. Atcerējamies muzeja sākuma brīdi, kad 1998. gadā radās iecere sarūpēt muzeja kolekcijai preparātus. Maz pamazām tie tika ievietoti skapju vitrinās. Šeit gribas atzīmēt, ka arī muzeja skapiem ir vēsturiska nozīme. Un 30. maija pēcpusdienā pulcējās viesi, lai būtu kopā ar mums svinīgajā un ilgā gaidītajā brīdī - AEM atklāšanā. Šai pašā brīdī kopā ar mums domās bija Viļņas universitātes Anatomijas un antropoloģijas katedras profesori (profesora G. Češņa vēstule, kuru saņēmām 04.06.2001.).

Ar patiesu prieku un gandarījumu sajūtām, ka atklāšanas brīdī nebija oficiāls raksturs, bet mums pretī radzījās viesu uzmundrinošie smaidi - mēs esam ar jums. Mūsu uztraukums rima. Profesore Māra Pilmane apsveicinājās ar viesiem un stāstīja par Anatomijas un embrioloģijas muzeja pirmsākumu Rīgā jau XVIII gadsimtā, par LU pirmo Anatomijas muzeju (1920-1944). AEM pārņem LU pirmā muzeja tradīcijas un iedibina tikai AEM piederošas jaunās tradīcijas.

Sirsnīgi un uzmundrinoši runā LU prorektors profesors Indriķis

Muižnieks. Viņa runā ir tas dzīvinošais spēks, kas dod pleca izjūtu. Laba vēlējumus saka Medicīnas fakultātes dekāns profesors Uldis Vikmanis, Latvijas Arstu biedrības prezidents profesors Viestus Boka, Bīķernieku slimnīcas direktors MD Gundars Prolis, uzdāvinot "Drakona" palmu. Lai palmas zars nes mieru, laimi un izturību! Ar lielu sirsnību runā Rostokas universitātes profesors Gerts-Horsts Šumahers u. c. Viesu vidū bija muzeja dibināšanas idejas pirmsākumu atbalstītājs profesors Juris Zaķis ar kundzi un mazdēlu, jādāmā, nākošo LU studentu, kurš mūs sveica ar ziedu, kas garumā pārsniedza pašu devēju - paldies par to!

Kā jau pierasts, mūs sveicināja latviešu sirmā koklētāja Maija Čāļite ar tautasdziesmām, Rostokas operas māksliniece Kristēla Šumahera kundze ar vācu iecienīto "Ich wieß nicht wass soll es bedeuten..." un jaunais talants profesors Juris Bērziņš ar R. Šūmaņa un L. Bēthovena dziesmām. Bijām pieraduši pie profesora Čella spēles, tagad jauna šķautne - labi tembrētā balsis.

Ziedi, ziedi, ziedi, smaidi un pavaris - paldies, paldies visiem mīļajiem draugiem!

Pie kafijas tases satikās bijušie studenti ar bijušajiem pasniedzējiem, ilgi neredzēti kolēģi, gan mediķi, gan veterinārmediķi, muzeja darbinieki u. c.

Īpaši lielu paldies ļaujiet teikt LU muzeja dvēselītei Irēnai Ondzules kundzei par morālo atbalstu un fotogrāfam Andrim Dzenim, kurš vienmēr ir kopā ar mums gan priecīgās, gan ne tik priecīgās dienās.

Paldies,

AEM vadītāja profesore
MĀRA PILMANE,
AEM fondu glabātāja dipl. biol.
RUTA LINDBERGA

Arī vasarā tiek sportots!

Ar panākumiem vainagojās mūsu augstskolas sportistu starti Latvijas Trešajās Trīsziņņu spēlēs Preiļos no 20. līdz 23. jūnijam. Šis bija tās sacensības, kad vienas augstskolas, pat vienas komandas sportisti beidzot cīnījās viens pret otru, stājoties pretī gan pie galda, gan abās pusēs tīklam. Tas bija redzams daudzās sporta veidos. Tam par iemeslu bija tas, ka sacensību nolikums paredz, - studenti pārstāv to novadu, no kurienes nākuši mācīties uz augstskolu.

Galvenajās komandu sacensībās galda tenisā sievietēm jau trešo reizi uzvarēja Rīga, komandas sastāvā bi-

ja mūsu sporta metodikē O. Kartuzova. Otrajā vietā Vidzemes novada komanda, kurā spēlēja mūsu studente L. Krūmiņa un s/k "US" biedre D. Ročāne.

Arī vīriešu konkurencē jau trešo reizi uzvarēja Rīgas komanda, kurā spēlēja bijušais students J. Zicāns. Viņš kļuva par šo sacensību trīskāršu uzvarētāju. Sudraba medaļas izcīnīja Kurzemes novads; komandas sastāvā bija mūsējais S. Vasiljevs.

Ļoti veiksmīgs bija vīriešu vienspēļu fināls, kur tikās mūsējie - S. Vasiljevs un J. Zicāns. Par čempionu jau trešo reizi kļuva S. Vasiljevs.

Vīriešu dubultspēlē par čempio-

niem kļuva J. Zicāns kopā ar J. Siliņu (Vidzemes novads). Bronzas godalga - S. Vasiljevam un J. Apsem (Zemgales novads).

Sieviešu dubultspēlē sudraba medaļas izcīnīja L. Krūmiņa un D. Ročāne. Bronzas medaļa mūsējai A. Orlovai (Kurzemes novads) kopā ar I. Ilķeni (Rīga). Šo sacensību startu var uzskatīt par veiksmīgu.

Studentu aktivitātes nerimās arī jūlijā. Drustu sporta nometnē mūsu students J. Isajevs nemitīgi trenējās ar Uzbekijas valsts izlases spēlētājiem. Nometnes turnīrā viņš izcīnīja trešo vietu. Nometnē pabija arī J. Osis, kurš veiksmīgi startēja Drustu pagasta sporta svētkos. Viņš izcīnīja

otro vietu lodes grūšanā un kopā ar J. Isajevu uzvarēja smilšu volejbolā. Uz nometni bija atbraukusi arī L. Krūmiņa, kura pirms došanās uz mācībām Zviedrijā arī patrenējās ar Uzbekijas sportistiem.

Lai veiksmīgāk sagatavotos Pasaules Universiādes sacensībām, kas no 22. līdz 31. augustam notika Ķīnas galvaspilsētā Pekinā, Drustu nometnē trenējās arī LU Ekonomikas un vadības fakultātes studentes A. Orlova un D. Vidruska.

GENĀDIJS KARTUZOVS,
LU lektors, galda tenisa treneris

Sports - 7. lpp. ▶

RUNĀ
STUDENTIAk, šī "melnā
piektdiena" ...

Tas viss notika kādā saulainā piektdienas pēcpusdienā tepat Universitātē. Tu tajā laikā, iespējams, peldējies Melnajā jūrā, mielojies kaiņiņu dārzā ar ķiršiem vai kādā no Rīgas krodziņiem kārtējo reizi kādā iemilējies. Vasarai piedodamajā jautrībā tev droši vien pat prātā neienāca "iemest aci" kalendārā, lai noskaidrotu tās dienas datumu. Tas bija trīspadsmitais... Jā, un tieši šī diena – tautā dēvēta par "melno piektdienu" – bija "pēdējā stundiņa" dokumentu iesniedzējiem LU. Salīdzinot ar citām dienām, piektdien, trīspadsmitajā datumā Universitātē valdīja neierasts klusums... "Vai tiešām visi nepieciešamās formalitātes paspējuši nokārtot jau iepriekš," pie sevis nodomāju "vai varbūt "melnā piektdiena" topošajos studentos atmodinājusi mānīcības garu?" Lūk, daži no tiem pārdesmit drosmīgajiem, kas "melnajā piektdienā" ik pa brīdī parādījās LU lielajā aulā.

- Ko domā cilvēks, kas savus dokumentus LU iesniedz "melnajā piektdienā"?

AGITA OZOLA, pēc šīs sarunas atklāja, ka līdzīvi nav paņēmti visi nepieciešamie dokumenti, un tādējādi par LU māsrinību programmas studenti nekļuva.

- Esmu dzimis trīspadsmitajā datumā un piektdienā, tādēļ attiecībā uz šo datumu sevi neuzskatu par mānīcīgu. Arī melni kaķi mani nesatrauc, un trīs reizes pie koka ikdienā nemēdzu piesist. Vienīgi man nepatīk, ja izbirst sāls. Tad esot jāstrīdas. Tas laikam arī ir vienīgais, pie kā es tā nopietni piedomāju.

RAĪVIS EINĀTS, šobrīd LU somugru programmas students.

- Teiksim tā – es maksimāli nogaidīju līdz šodienai, lai zinātu, kādi uz kuru studiju programmu ir konkurss rezultāti. Tāpēc arī nācās samierināties ar šo datumu. Es domāju, sliktāk būtu, ja piektdienā un trīspadsmitajā datumā būtu jākārtos kāds iestāšanās. Parasti es vadoš drīzāk pēc iekšējām izjūtām. Ja jādara kaut kas vidēji svarīgs un ir sajūta, ka to nevajadzētu, tad arī nedaru. Jā, un ja sasiņ spoguļi, tad tas nav uz labu.

5. lpp. ►

JŪSU ZINĀŠANAI

Pasaules latviešu zinātnieku tikšanās

No 14. līdz 15. augustam Rīgā notika II Pasaules latviešu zinātnieku kongress (pirmais - pirms desmit gadiem).

Kongresa moto bija "Uz zināšanām balstīta sabiedrība Latvijā". Bija pulcējušies 930 pārstāvji no 13 valstīm – gan no Eiropas, gan Austrālijas, Brazīlijas, ASV, Kanādas, Krievijas u. c. Pasākuma patronese bija Latvijas Republikas Valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga, bet aizbildņi – Latvijas Zinātņu akadēmijas prezidents Jānis Stradiņš, Latvijas Republikas izglītības un zinātnes ministrs Kārlis Greiškālns, Rīgas Domes priekšsēdētājs Gundars Bojārs. Kongresa iniciatori bija Latvijas zinātnieku savienība, Latvijas Zinātņu akadēmija, Latvijas Universitāte, Rīgas Tehniskā universitāte, Latvijas Lauksaimniecības universitāte, Latvijas Sporta pedagogijas akadēmija, Rīgas latviešu biedrība un Latvijas augstskolu profesoru asociācija.

Darbs ritēja 36 dažādās zinātņu sekcijās – tika lasīti referāti, bija diskusijas, kā arī secinātais tika apkopots tēzēs. Būtiski bija arī zinātnieku savstarpējie kontakti, pieredzes apmaiņa, turpmāko sadarbības plānu apspriešana. Svarīgs notikums šajās dienās bija pieminekļa atklāšana Nobela prēmijas laureātam ķīmiķim Vilhelmam Ostvaldam Vērmānes dārzā. Nozīmīgu daļu sava zinātniskā mūža zinātnieks aizvadīja Leipcigas universitātē, bet Rīga bija viņa dzimtā pilsēta. 2003. gadā tiks atzīmēta V. Ostvalda 150. dzimšanas diena.

Kongress jau ir vēsture, bet pārdomās ar "UA" lasītājiem par to dalās LU asociētā profesore BIRUTA SLOKA – Kongresa organizācijas komitejas locekle, Eiropas universitātes Rīgas centra vadītāja, ANDRIS VAIVADS – zinātnieks, kurš strādā Zviedrijā, Uppsālas universitātē, ANITA VAIVADE – LU Juridiskās fakultātes studente, kura kongresā piedalījās vadības zinību sekcijā kā līdzautore ar referātu par Latvijas valdības lēmumu pieņemšanas procedūras piemērotību Latvijas darbam ES un JĀNIS KĻAVA – fizikas profesors no Francijas, Bordo universitātes. Līdz 1993. gadam viņš bija LU profesors.

- Kādas atziņas gūvat kongresā?

Andris Vaivads: - Piedalījies astronomijas sekcijas darbā. Tika nosīti desmit referāti – galvenokārt Latvijas astronomu. Tādēļ man bija ļoti interesanti uzzināt, kādā situācijā šī zinātne ir Latvijā.

Jānis Kļava: - Esmu ļoti saņēmušs, jo pēc astoņiem gadiem atkal biju Rīgā. Vēlos šo kongresu salīdzināt ar iepriekšējo. Pirmais latviešu zinātnieku kongress bija interesants tādēļ, ka ārzemnieki vēlējas redzēt, kāda ir Latvija, bet mūšējie zinātnieki – satikties ar ārzemju tautiešiem. Tagad tas ir skaidrs. Manuprāt, tādēļ vajadzēja rīkot kādu "specializētāku" kongresu. Arī komandējuma nauda ārzemēs vieglāk tiktu piešķirta, piemēram, uz Latvijas fiziku nekā uz zinātnieku kongresu, jo šādu kongresu rietumos neuzskata par zinātnisku.

Manuprāt, no rietumiem bija interesanti referāti, taču dažiem no tiem mazliet bija gadījuma raksturs. Tie atspoguļoja atsevišķu zinātnieku intereses un devumu, bet man neizdevās tur uztvert kaut ko kopīgu.

Manuprāt, piemēram, Latvijas fizikā situācija diez cik spoža nav. Daudz tika runāts par problēmām un grūtībām. Par darba rezultātiem savukārt daudz stāstīja rietumnieki.

Anita Vaivade: - Domāju, ka tas

būs paaugstinātā līmenī, jo studentam zinātne šķiet kaut kas tāls un nesasniedzams. Interesanti, ka vienas sekcijas ietveros referāti bija par līdzīgām tēmām un arī mans referāts tika uzņemts ar interesi. Apmeklēju arī citas sekcijas, tā ka izjutu kopīgo noskaņu un virzību.

Biruta Sloka: - Brīnišķīgi, ka kongresā piedalījās ne tikai rietumu latviešu izcelsmes zinātnieki, bet arī no Francijas, Anglijas un citām valstīm. Tātad kontakti starp zinātniekiem, akadēmiskā personāla pārstāvjiem ir kā stimulē un ierosinājums kopīgu projektu izstrādei un turpmākai sadarbībai.

Kā tika atzīmēts arī oficiālās runās, ir būtiski jaunos zinātniekus, kuri strādā ārvalstīs – pasaulē atzītās universitātēs un zinātniskos pētniecības centros, - maksimāli piesaistīt zinātniskam un akadēmiskam darbam Latvijā. Labi, ka daži no šiem zinātniekiem ir gatavi lasīt lekcijas LU studentiem un sadarboties, kas ir ļoti svarīgi.

- Ko no šīm dienām jūs gribētu īpaši izcelt?

Andris Vaivads: - Manuprāt, ļoti vērtīga kongresa daļa bija pirmās dienas sākuma plenārsēde, kad bija dažādas uzrunas. Šajās lekcijās tika iztirzātas tās problēmas, kas ir Latvijas zinātnē, izglītībā. Tika runāts arī par to, ko ir izdevies panākt un kādas ir pozitīvās attīstības tendences. Tas deva vispārēju ieskatu Latvijas zinātnes attīstībā.

Biruta Sloka: - Eiropas līmenī esam konkurētspējīgi. Tas tika pierādīts arī plenārsēdē, akadēmiķa Andreja Siliņa referātā. Arī profesora Jāņa Kļavas un Andra Vaivada piemērs rāda, ka mūsu izglītība ir ļoti laba līmenī. Kongresa dalībnieki - gan Universitātes absolventi, gan bijušie profesori, gan pašreizējie studenti - apliecina, ka LU ir augstskola, kurā var gūt augsta līmeņa zināšanas.

Jānis Kļava: - Pirmā kongresa diena bija ļoti skaista un svinīga. Taču bija arī, kas apbēdina. Biju pārsteigts, uzzinot, ka Latvijai ir pats mazākais zinātnes finansējums Eiropā. Nesaprotu, kāpēc tā? Kādā intervijā man jautāja, pie kādiem noteikumiem es varētu atgriezties strādāt Latvijā? Skaidrs, ka šādā situācijā es neatgriezīšos.

- Kāds ir risinājums?

Jānis Kļava: - Latvijas valdībai ir jāmaina attieksme pret fundamentālo zinātne. Manuprāt, tā nesaprot, ka šai zinātnei ir jābūt arī Latvijā. Fakts, ka latviešu zinātnieki brauc strādāt uz ārzemēm, neapšaubāmi ir pozitīvs, bet viņiem pašiem. Atgriezeniskā saite ar Latviju šādiem braucieniem nav liela. Cilvēki piedalās dažādās programmās, strādā ārzemēs, bet tajā pašā laikā zinātne Latvijā stāv uz vietas. Īpaši fundamentālajā zinātnē.

Ir atšķirība starp lietišķo un fundamentālo zinātne. Visām valdībām, tajā skaitā arī Francijas, bijušās PSRS, Latvijas, ir tendence tās jaukt kopā. Lietišķā zinātne ir tā, kura pati atradīs sev finansējumu. Budžeta finansējums tai ir nepieciešams atsevišķos gadījumos. Savukārt fundamentālā zinātne ir viena no nācīgas bagātībām – tāpat kā simfoniskais orķestris, operatētris utt. Tā ir jāfinansē no valsts budžeta. Manuprāt, jāatgriežas pie jāvīzra daudz asāk nekā līdz šim. Iespējams, ka tie zinātnieki, no kuriem šī jautājuma izvirzīšana ir atkarīga, ir mazāk ieinteresēti. Vadošie zinātnieki ir ciešā sakarē ar Rietumeiropas, ASV zinātniekiem – daudz braukā, izstrādā kopīgus pētījumus utt. Savukārt jauniem zinātniekiem šis ceļš ne vienmēr pavērts.

Derētu padomāt, kāpēc Latvijas

No kreisās: A. Vaivads, B. Sloka, J. Kļava un A. Vaivade

zinātniekus aicina strādāt uz ārzemēm. Tāpēc, ka kādreiz te bija laba fundamentālā zinātne un vēl joprojām tai ir laba slava. Daļēji tas ir aiz inerces. Ja šī tendence turpināsies, domāju, ka pēc desmit gadiem iespējas braukt no Latvijas kaut kur strādāt būs arvien mazākas.

Andris Vaivads: - Runājot par mani un maniem draugiem, Zviedrijā esmu nonācis ne tādēļ, ka Latvijai agrāk bijusi laba slava. Bieži tas notiek studējot apmaiņas programmu ietvaros. Rietumu augstskolās redz, kā studenti strādā un ka viņi ir spējīgi jaunieši. Pēc tam tiek piedāvāts palikt un turpināt mācības.

Svarīgi ir panākt, lai valdība saprot, ka viens procents no budžeta ir jānodrošina zinātnei, nevis kā līdz šim – 0,21 procents. Salīdzinājumā ar Eiropu tas ir piecas reizes mazāk.

Biruta Sloka: - Es uz visu skatos cerīgi. Lai cik mazs finansējums mums ir un lai cik grūti mums iet, bet studenti ir ļoti labi un mācībaspēki cenšas. Sāpīgi, ka ir grūti. Tomēr katram ir jādara maksimāli. Vairāk jāuzsver labais un iedvesmojošais piemērs. Jo vairāk būs informācijas par labām lietām, jo vairāk tas varbūt mainīs sabiedrības attieksmi pret zinātne.

Anita Vaivade: - Bieži vien tā izglītība, kas šobrīd ir Latvijā, tiek novērtēta par zemu, jo darbojas ilūzija, ka, tiklīdz tiek pāri Latvijas robežai, iespējas ir lielākas, mācībaspēki labāki. Tādēļ svarīgi, ka pēc šī kongresa sabiedrībā notiek aktīva viedokļu apmaiņa par zinātnes attīstību.

Jānis Kļava: - Izglītība Latvijā nekad nav bijusi sliktā. Es labi zinu studentu situāciju Francijā un apgalvoju, ka mūsu studenti nav sliktāki. Šobrīd Francijā ir maz mūsu studentu valodas zināšanu dēļ. Taču studenti no Latvijas tur vienmēr būs no

labākajiem. No vienas puses, tas ir lieliski, jo viņus tur aicina arī palikt un strādāt doktora darbu. Taču pēc tam rodas problēma, jo tiek piedāvāts darbs. Vai students šādos apstākļos atgriezīsies Latvijā? Jārada apstākļi, lai šādam jaunam doktorandam būtu interese braukt atpakaļ uz Latviju. Ne tikai patriotisku, bet arī tīri materiālu apsvērumu dēļ.

- Vai kongresā jutāties kā svētkos?

Jānis Kļava: - Patiešām ir palicis svētku iespaids. Atjaunotā Latviešu biedrība, atjaunotā LU aula, no jauna uzceltais Melngalvju nams – viss ir brīnišķīgi spožs. Domāju, ka nekur citur pasaulē, pat Francijā, tādu skaistumu tik koncentrētā veidā nevar atrast.

Anita Vaivade: - Man tā bija uzdrīkstēšanās – piedalīties šādā kongresā. Pirms tam pat mazliet bažījies – kā nu būs. Taču šajās divās dienās ieguvu daudz jaunu zināšanu. Manuprāt, arī citiem studentiem būtu bijis interesanti būt klāt šajā kongresā. Izglītojošā ziņā tas bija ļoti vērtīgs pasākums.

Biruta Sloka: - Kongresa materiālus varēs maksimāli izmantot. Tēzes un kompaktdiski bibliotēkā jau ir pieejami. Arī zinātnieku adreses, lai studenti varētu kontaktēties viņu interešu jomā. Tā varēs iegūt arī papildu informāciju.

Jānis Kļava: - Ar šo kongresu jūs mums sarīkojāt lielus svētkus. Sīrsnīgs paldies visiem, kas to organizēja, un visiem dalībniekiem!

Pārdomas uz klausījusi –
MĀRA SADOVSKA

P. S. Turpinot tēmu par kongresu, laikraksta "Universitātes Avīze" nākamajā numurā, būs lasāma intervija ar profesoru Juri Hartmani no ASV.

Aicinām jūs
piedalīties THENUCE,

Latvijas Izglītības un zinātnes ministrijas, Latvijas Universitātes un Latvijas Tālmācības centra organizētajā starptautiskajā konferencē "Continuing and Distance Education for Developing of Workspace", kas notiks 2001. gada 19.-20. oktobrī LU Rīgā, Raiņa bulv. 19.

Interesentus lūdz pieteikties līdz 2001. gada 10. septembrim.

Referāta tēzes (disketē, apjoms - līdz 7 lpp., šrifts - Times New Roman, burtu lielums - 14) iesniegt LU Tālmācības studiju centrā (Rīga, Raiņa bulv. 19 - 134, LV - 1586) vai nosūtīt pa el. pastu: ttc@lanet.lv līdz š.g. 10. septembrim

Dalības maksa Ls 10, - (maksāt, reģistrējoties konferencē). Konferences noslēguma vakariņas - Ls 6,- (maksāt, reģistrējoties konferencē).

Konferences darbs noritēs angļu valodā.

TAS VAR JŪS INERESĒT

Alunānu ģimene skatās rītdienā

Pasaulē ir ne mazums cilvēku, kuriem patiesi interesē Latvijas pašreizējais stāvoklis ikdienas dzīvē, izglītībā un kultūrā, kā arī valsts iespējamie attīstības ceļi nākotnē. Nereti šī interese pārsniedz vienkāršu situācijas izziņāšanu un daudzi grib personiski piedalīties un palīdzēt, ne ar visgudru padomu, ne ar abstraktu ieteikumu formulām, bet pavisam reāli un tieši.

Ar šādu lietišķu ierosinājumu uz Latviju augustā atbrauca Pēteris Alunāns no Baltimoras Merilandes štatā, ASV. Lielā mērā viņš pildīja savas tēva Aleksandra Alunāna, kuru šovasar guldīja dzimtenes smiltajā Jēkabpils pusē, vēlēšanos un gribu. Šajā vietā, manuprāt, lieti noderēs neliels ieskats Alunānu ģimenes likteņgaitās, kas veidos arī priekšstatu un izpratni par šo cilvēku pasaules uzstveri un vēlēšanos palīdzēt.

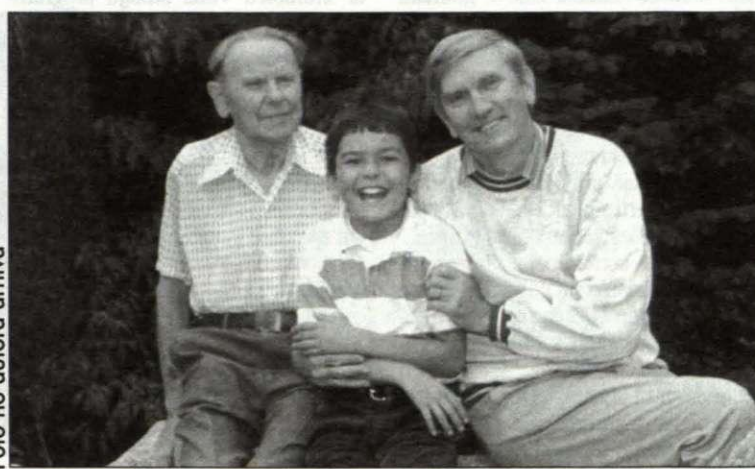
Kā daudzas latviešu ģimenes, arī Alunāni 1944. gadā devās bēgļu gaitās un vairākus gadus pavadīja Mērbekas latviešu bēgļu nometnē Vācijā. 1947. gadā Bad Rēburgā piedzima dēls Pēteris, bet 1950. gadā ģimene pārcēlās uz dzīvi Amerikas Savienotajās Valstīs. Līdztekus pamatdarbam, kopš bēgļu nometņu laika Aleksandrs Alunāns nodarbojās ar metālkāšanu un rotu izgatavošanu. Sākumā šī nodarbe bija kā patīkama aizraušanās brīvajā laikā un neliela iztikas līdzekļu peļņa, bet ar laiku vērtās par ikdienas pamatdarbu. Izgatavojot rotaslietas un dažādus dekorus, par rotājumu pamatu allaž tika izmantotas latviešu etnogrāfiskās zīmes un ornamenti, nereti papildināti ar paša meistara interpretācijām. Katrā ziņā, tas veidojās par vienu no saskares punktiem starp trimdnieku un mītnes zemi, kas ļāva izpausties kā latvietim. Vēlāk, jau dzīvojot Mičiganā, šī apziņa un sajūta izpaudās arī citā materiālā un formās.

Braucot pa Mičiganas štata dienvidu daļu, kas ļoti atgādina Zemgali, brīžiem Vidzemi, pie Long Lake (Ga-

rais ezers) atrodas divi latviešiem piederīgi zemes īpašumi. Viens no tiem ir Garezers, kur katru gadu pulcējas latviešu jaunieši uz mācībām vasaras vidusskolā, kā arī 3 x 3 metru vieta. Šeit arī atrodas viens no četriem ASV esošajiem latviešu vēstures un etnogrāfijas muzejiem. Aptuveni 5 km tālāk nonākam ciemā Latvija, kurā galvenokārt dzīvo vecāka gadagājuma latvieši. Ir ļoti divaini braukt pa Kurzemes (Kurzeme Road) vai Vidzemes ceļu (Vidzeme Road) kaut kur Amerikas vidienē. Uzmaniību piesaista Garezera un ciema dekoratīvās īpašumu zīmes, kuras veidotas no dažādu krāsu akmeņu mozaikas ar latvisku ornamentu. Katrs vietējais zinās pastāstīt, ka tās veidojis Aleksandrs Alunāns no ciema Latvija, kurš ir arī piederīgs pie plaši sazarotās Alunānu dzimtas. Cik divaini. Latvijā šie dekoratīvie veidojumi izskatītos kā sentimentālas zīmes, varbūt pat izraisītu smaidu, bet šeit tās ir kā monolīts kultūras bloks ar spēku un pašapziņu un prieku par to, ka neliela latviešu grupa var manifestēt savu piederību kādai tautai Baltijas jūras krastā. (No G. Š. dienasgrāmatas. 1997. gada jūnijs)

Alunānu ģimenei iztikšana bija jāpelnā smagā darbā, un labākas dienas nāca lēniem soļiem, jo bērnu skološana bija viens no Aleksandra dzīves vadmotīviem un pie tā viņš turējās cieši, neatlaidīgi. Tagad Pēteris Alunāns ir biologs ar maģistra grādu un strādā specifisku darbu SAFT zinātniskās izpētes centrā, ir profesionāls fotogrāfijas tehnisko procesu jomā. Tēva ieaudzīnāto uzmanību un interesi pret latviskumu, Latvijas kultūras vērtībām Pēteris realizē, aktīvi piedaloties, fotografējot ASV Austrumkrasta latviešu pasākumus, bērnu vasaras skolu nodarbības. Ir sarīkojis vairākas personālizstādes Latvijā - Rīgā, Jelgavā (2000), Jēkabpilī (2001).

Daudzus garus gadus tēvs un dēls bieži pārrunāja okupētās Latvijas un latviešu likteni pasaulē, bet līdz ar dzimtenes neatkarības atgūšanu tā

Alunānu trīs paaudzes. No kreisās: Aleksandrs (seniors), Aleksandrs (juniors), Pēteris

vien gribējās pašiem kaut ko darīt, lai palīdzētu jaunajai valstij atgūties un nostāties uz vairāk vai mazāk stabila pamata. Bija pienācis laiks atdot kādu "parādu" Latvijai, kas visus šos gadus nesavtīgi deva spēku un uzturēja stipru šo latvisko apziņu, atrodoties tālu no dzimtenes.

Tā arī veidojās doma par naudas līdzekļu ieguldīšanu izglītības jomā. Šovasar Pēteris Alunāns kopīgi ar Latvijas Universitātes administratīvo direktoru Jāni Stoni izstrādāja pilnas stipendijas projektu, kas dos iespēju vienam LU studentam ne tikai apmaksāt studiju mācību maksu, bet arī nodrošinās sadzīves pamatdevumu segšanu. Pēteris Alunāns allaž ir nostājies to cilvēku pusē, kurus dzīve vismazāk lutinājusi, tāpēc arī šī stipendija galvenokārt paredzēta bāreņiem vai bez vecāku apgādības palīkušiem jauniešiem, kuri nolēmuši studēt. Ir dzirdēta doma, ka bieži vien šie jaunieši kautrējas vai negrib aģitēt sabiedrībā savu stāvokli un nereti tas nav oficiāls arguments, lai iegūtu kādas atlaides vai priekšrocības. Šajā gadījumā tieši juridiski apstiprināti dokumenti varētu būt tas arguments un motīvs, kas jaunajam cilvēkam dotu iespēju pretendēt uz Alunānu ģimenes stipendiju.

Redzot Latvijas Universitātes

Pie A. Alunāna mājas. Ciems "Latvija", Mičiganā, ASV

rektora Ivara Lāča atsaucību un vadības ieinteresētību šīs stipendijas izveidošanā, ir pamatotas cerības, ka piepildīsies Aleksandra un Pētera Alunāna patiesā vēlēšanās palīdzēt kādam topošajam Latvijas speciālistam.

Latvijas Universitātes laikrakstam
GUNTIS ŠVITĪNS

RUNĀ
STUDENTI

Ak, šī "melnā piektdiena"...

◀ 4. lpp.

SOLVEIGA BOJĀRE, LU tiesību zinātņu programmā viņas vārds šogad vēl nebūs atrodams.

- Šodien no rīta pieceļoties, es principā pat nepieņēmu, ka ir trīspadsmitais datums un piektdiena. Tas, ka dokumentus iesniedzu pēdējā brīdī, ir sagādājis. Visu laiku gāju uz sagatavošanas kursiem, tādēļ agrāk te atnākt kaut kā nesanāca. Ikdienā es vairāk vados pēc ticējumiem un tur teikto tad arī cenšos ievērot. Nelielu cepures uz galda, ķemmes nemetu uz grīdas u. tml. Bet par to "melno piektdienu" tāda jocīga sajūta tomēr ir.

ARTŪRS MEDNIS, šodien LU komunikācijas zinātnes programmas students.

- Pēdējos trīs gadus es iesniedzu dokumentus pie vienas un tās pašas meitenes. Zini, tā man ir laba zīme, jo katru gadu es kaut kur arī iestājos. Tas, ka pie šīs meitenes atgriežos jau trešo gadu, manuprāt, ir spēcīgāk par melno piektdienu. Man liekas, ka katrs cilvēks ir drusciņ mānītiģis. Un pat ja viņš tāds nav, viņš tomēr trīs reizes nospļausies. Drošības pēc - ja nu tas pēkšņi nestrādā.

GITA LIEPIŅA

Alunānu ģimenes stipendijas (pagaidu) nolikums

Alunānu ģimenes stipendijas tiek izmaksātas no Alunānu ģimenes stipendiju fonda pēc Pētera Alunāna ģimenes vārdā paustās gribas un ierosinājuma.

1. Stipendijas mērķis

Stipendijas mērķis ir atbalstīt sekmīgus Latvijas Universitātes pilna laika studentus - LR pilsonus, radot sekmīgām studijām nepieciešamo nodrošinājumu. Stipendija paredzēta studiju maksas segšanai, kā arī kopmītni (vai ekvivalenta) un iztikas izdevumu segšanai. Stipendija paredzēta LU studentiem bāreņiem (vai bez vecāku gādības palīkušajiem bērniem), kā arī studentiem no Latvijas laukiem. Priekšroka stipendijas saņemšanai ir pirmā studiju gada studentiem.

2. Stipendijas fonds un apjoms

Stipendiju apjomu un skaitu reglamentē Alunānu ģimenes stipendiju fonda darbību reglamentējoši dokumenti un šā nolikuma papildu noteikumi.

3. Stipendiju izsludināšana un pieteikšanās

Stipendijas izsludina Latvijas Universitāte saskaņā ar Alunānu ģimenes un/vai Alunānu ģimenes stipendiju fonda apsaimniekotāju priekšlikumu. Stipendijām var pieteikties LR pilsoni, kuri studē Latvijas Universitātē pilna laika pamatstudijās (bakalaura vai profesionālajās studiju programmās).

Piesakoties stipendijai, jāiesniedz:
• Pieteikuma vēstule (līdz 2 lpp.), kurā jānorāda studiju mērķis, motivā-

cija un izvēlēto studiju pamatojums;

- Fotogrāfija;
- Sekmju izraksts no studiju kartes (1. studiju semestra studentiem - vidusskolas sekmju izraksts);
- Ziņas, kuras pretendents uzskata par nepieciešamu iesniegt (līdz 1 lpp.);
- Papildu dokumenti, kas apliecina bāreņu vai bez vecāku apgādības palīkušiem studentiem to statusu.

Pieteikumi jāiesniedz LU Studiju daļai ar norādi "Alunānu ģimenes stipendiju komisijai" līdz 15. septembrim (2001. gadā līdz 15. oktobrim)

4. Stipendijas piešķiršana

Pieteikumus izskata Alunānu ģimenes stipendijas komisija (turpmāk tekstā - Komisija), kuru ar LU rīkojumu apstiprina LU rektors un kura sastāv no:

- LU rektora nozīmētas personas (priekšsēdis);
- LU Dekānu padomes pilnvarotas personas;
- LU Studentu padomes pilnvarotas personas;
- Alunānu ģimenes vai tās pilnvarota pārstāvja.

Komisija pieņem lēmumu par stipendijas piešķiršanu, nosakot līdz trim kandidātiem prioritārā secībā stipendijas saņemšanai. Galīgi lēmumu par piešķiršanu pieņem (apstiprina) Alunānu ģimenes pārstāvis.

Stipendiju piešķir uz vienu semestri. Ja students turpina sekmīgas studijas (ko apliecina iesniegtie izraksti no studiju kartes), stipendija var tikt pagarināta uz nākamajiem semestriem līdz akadēmiskā grāda vai kvalifikācijas iegūšanai. Ja mainās studiju

finansēšanas avots un studijas tiek finansētas no valsts budžeta līdzekļiem, stipendijas apjoms tiek samazināts par studiju maksas lielum.

Komisija reizi gadā iesniedz Alunānu ģimenei pārskatu (izsūtīt uz norādīto adresi) par izsniegtajām stipendijām.

5. Stipendiāta pienākumi

Stipendiātam ir pienākums studēt sekmīgi, bez akadēmiskajiem parādiem un ar priekšzīmīgu uzvedību, ievērot LR likumdošanas aktus un LU noteikto studiju kārtību.

Divas reizes gadā, ne vēlāk kā divas nedēļas pēc semestra noslēguma, iesniegt komisijai sekmju izrakstu ar studiju programmas direktora atzinumu, ka students var reģistrēties studijām nākamajam semestrim. Komisija pieņem lēmumu par stipendiju izmaksas turpināšanu un informē Alunānu ģimēni un/vai fonda apsaimniekotājus par stipendijas izmaksu turpināšanu vai izbeigšanu, vai piešķiršanu citam pretendentam.

6. Stipendiju izmaksa

Stipendijas izmaksā vienu reizi pusgadā, pārskaitot tās uz stipendiāta personīgo kontu bankā. Stipendiju pārskaita Alunānu ģimene vai tās stipendiju fonda apsaimniekotājs.

7. Pārraudzība

Stipendiju komisijas darbību, pieteikumus un iesniegumus var pārbaudīt Alunānu ģimene vai tās pilnvarots pārstāvis saskaņā ar Alunānu ģimenes stipendiju fonda darbību reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem.

Stipendijas nolikums tiek publicēts

"Universitātes Avīzē", ievietots LU mājas lapā, izsūtīts LU Studentu padomei un fakultāšu dekanātiem. Pieteikšanās stipendijai var tikt izsludināta arī masu medijos pēc stipendiju fonda pārvaldītāja priekšlikuma. Komisija līdz katra gada 1. maijam (turpmāk) izsludina dokumentu iesniegšanu un publicē pieņemtos komisijas lēmumus un stipendiātu sarakstus.

8. Papildu noteikumi

Pirmās stipendijas izsludināšana notiek 2001.gada septembrī ar pieteikšanās termiņu 15.oktobris. Tās apjoms ir 600 ASV dolāri semestrī plus studiju maksas apjoms.

Šis pagaidu Nolikums ir spēkā līdz Alunānu ģimenes stipendiju fonda darbības reglamentējošo dokumentu apstiprināšanai. Bet Alunānu ģimenes stipendiju fondam ir saistošas visas darbības, kuras veiktas saskaņā ar šo Nolikumu.

PĒTERIS ALUNĀNS,
Latvijas Universitāte

Pieteikties Alunānu ģimenes stipendijai var LU Studiju daļā, Raiņa bulvārī 19 līdz 2001. gada 15. oktobrim. Stipendija domāta bāreņiem, bez vecāku gādības palīkušajiem pilna laika studentiem vai studentiem no Latvijas laukiem. Stipendijas apmērs 2001./2002. akadēmiskā gada vienam semestrim ir 600 ASV dolāri plus studiju maksas apjoms, ja pretendents studē par maksu.

Ilmāra Gromuļa zīmējums

LU BIBLIOTĒKĀ

Rīga - gaisma un
acuraugs mans

Izstāde "Senā Rīga Retumu nodaļas fondā" veltīta galvaspilsētas 800 gadu jubilejai, iepazīstinot ar Rīgu no XVII gadsimta līdz mūsdienām.

Neliela 1662. gadā izdota grāmatīņa liecina par karagājieni uz Rīgu pirmajā Ziemeļu karā, kad 100 000 krievu karavīru cara Alekseja Mihailoviča virsvadībā aplenca mūsu pilsētu. Savukārt vairākās XVIII un XIX gadsimtā izdotajās likumgrāmatās noteikts, ko drīkst un ko nedrīkst rīdzinieki. No 1881. līdz 1884. gadam iespiestas grāmatas "Rīgas biogrāfijas" trīs daļas - ar daudzu izcilu personību likteņiem bijusi saistīta mūsu galvaspilsēta.

Viens no Rīgas dokumentētājiem ir cilvēks ar mākslinieka dvēseli Johans Kristofs Broce, kura grāmatas sniedz spilgtu ieskatu pilsētnieku sadzīvē. Viduslaiku Rīgas arhitektūras pērle Melngalvi nams nu atdzimis visā krāšņumā. Tam veltītā krājuma publicēti Andreja Holcmaņa, Ojāra Spārša un citu ievērojamu speciālistu raksti.

Diplomāts un vēsturnieks profesors Arnolds Spekke uzrakstījis gana saistošu grāmatu iz senās Rīgas vēstures "Kēniņa Stefana ienākšana Rīgā un cīņas par Doma baznīcu".

Grāmatā "Rīgas pašvaldības vadītāju portretu galerija" var uzzināt par iezīmīgo katra pilsētas galvas valdīšanas laikā, bet ekspozīciju īpaši krāšņo Bazīlija Plīnija darba "Slavas dziesma Rīgai" divi izdevumi.

Par gadiem,
kuri pazuduši

Apritējuši 60 gadi kopš 1941. gada 14. jūnija deportācijām. Viens no sēru dienas notikumiem arī Universitātes bibliotēkā: izstāde "Gadi, kuri pazuduši".

Ekspozīciju ievada divas grāmatas par mūsu neatkarības cīnītāju Gunāru Astru. Vienu no tām uzrakstījis Biruta Eglīte, bet otru - Māris Ruks. Ja Mārim Rukam Gunārs Astra nešaubīgi ir akmeņi cirsts tēls, tad Birutas Eglītes darbā jūtamās deherozācijas tendences, viņa ataino nevis varoni bez vainām, bet dzīvu cilvēku ar cilvēciskām vērtībām.

Apsūdzošs ir dokuments, kas stāļinskajā Padomju Savienībā pieņemts 1939. gada 11. oktobrī, kad trīs

Baltijas valstis vēl nebija okupētas: "Par pretpadomju elementu deportācijām". Ciniski un tieši! Pēc deportācijām trimdas tautieši izdeva grāmatu "Šie vārdi apsūdz". Turpat eksponēta karte "Latvieši padomju vergu nometnēs". Pārliecinoša un skaudra ir grāmata ar tekstu arī angļu valodā "Ar bērnu acīm", tai kā ilustrācija kalpo izsūtītās latviešu meitenītes zīmējumi. Dokumentālajā grāmatā "Via dolorosa" par saviem sāpju ceļiem stāsta paši Sibīrijas elles lokiem cauri gājušie.

Publicēti konferences "Kommunistiskā totalitārisma un genocīda prakse Latvijā" materiāli, dokumentālajai literatūrai piepulcējušies arī divi Daugavas Vanagu izdevumi "Latvia" un "Latvia and Latvians". Der iepazīt trīs apjomīgus sējumus par latviešiem Sibīrijas vergu nometnēs ar zīmīgu virsrakstu "Es sapni par dzimteni paglvi likšu".

Par savu dzimtu, savu likteņbiedru pieredzi stāsta ievērojamā latviešu rakstniece Melānija Vanaga, kura pati garus gadus izcietusi Sibīrijas lēģera šausmas. Skaudrs mūsu tautas likteņgaitu atainojums dots rakstnieces Anitas Liepas grāmatā "Ekshumācija". Daudz draugu iemantojusi radiožurnālista Ata Skalberga publicistika. Tā kopā ar stāstiem apkopota viņa grāmata "Ar ticību Latvijas saulei".

Pretstatā darbiem, kuri runā skaitļu un faktu valodā, ievērojamā latviešu dzejnieka Andreja Eglīša krājums "Svešais cirvis cērt un cērt" ir augstā literatūra, ar sirds asinīm rakstīta dzeja.

Kerkoviusu dzimtas
piederīgie - LU Bibliotēkā

Kerkoviusu dzimtas 60 pārstāvji (šai dzimtai savulaik piederēja ēka Kalpaka bulvārī 4, kur kopš 1956. gada atrodas LU Bibliotēkas centrālā ēka) viesojās Rīgā, apmeklējot arī savu bijušo namu.

Nams Kalpaka bulvārī 4 tika būvēts 1874. gadā. Tā projekta autors bija Jānis Baumanis. Ēkas pasūtītājs - Rīgas tirgotājs un rātskungs, savulaik pilsētas galva un goda pilsonis Ludvigs Vilhelms Kerkovius. Vēlāk īpašums piederēja Ludviga Vilhelma Kerkoviusa mantiniekiem - Vācijas pilsoņiem, kā arī Latvijas Kredītbankai.

Kerkoviusus pieņēma Rīgas Domē. Kalpaka bulvārī ciemiņus sveica LU Bibliotēkas direktors Gunārs Mangulis. Viņš pastāstīja, ka Latvijas

Universitāte ir lielākā augstskola Latvijā. Savukārt LU Bibliotēka ir trešā lielākā Latvijā, tā nodrošina studentus ar literatūru visās studiju programmās. Kā viesiem pastāstīja Mangaļa kungs, LU Bibliotēkā notiek augsta līmeņa konferences, semināri ar valdības un Saeimas locekļu, kā arī ārvalstu vēstniecību pārstāvju piedalīšanos. Lielu Bibliotēkas nodomi: pārbūvēt sētas māju, pirmajā stāvā iekārtot lasītāju zāli. Nākamgad Bibliotēkai aprit 140 gadu. Ir izpētīta galvenās ēkas vēsture, top grāmata par Bibliotēku.

Rosinošs
seminārs

Latvijas bibliotekāru 4. vasaras seminārā "Jaunie laiki bibliotēkās: zināšanas un dzīves kvalitāte", kas norisinājās Stāmerienā, Latvijas Universitātes Bibliotēku pārstāvēja Pedagoģijas un psiholoģijas filiāles vadītāja Ilona Vēliņa. Viņa bija vienīgā augstskolu bibliotēku darbiniece.

Darbs ritēja trīs sekcijās. Pirmajā tika priekšrunā par bibliotēku sadarbību ar starptautiskajām organizācijām. Piedalījās pārstāvji no Eiropas Integrācijas biroja, Eiropas Padomes Informācijas un dokumentācijas centra un no ANO Informācijas centra. Šo institūciju pārstāvji informēja par savu misiju Latvijā, arī par sadarbību ar bibliotēkām.

Otrā sekcija bija veltīta bibliotēkām valsts vienotajā informācijas sistēmā, dalībnieki secināja, ka Latvijā automatizācijas process rit nevienmērīgi. Runāja to bibliotēku pārstāvji, kurās automatizācija ir visveiksmīgākā.

Trešajā sekcijā runāja par pašvaldībām un bibliotēkām: cik aktīva izvērsās bibliotēku sadarbība ar vietējo varu. Cik pašvaldības ir tūlredzīgas attiecībā uz bibliotēku nākotnes vīziju, tik labu rezultātu arī var gaidīt.

Pārrunās tika skats sarežģītais reģionālās reformas jautājums: kas notiks ar mazajām bibliotēkām, kad tās būs vēl attālākas no centra. Daudzi uzdeva jautājumus par Nacionālās bibliotēkas celtniecību, par automatizācijas problēmām.

Šādā vasaras sesijā biju jau otro reizi, sacīja Ilona Vēliņa. Redzētais un dzirdētais stiprināja pārliecību, ka viss atkarīgs no paša cilvēka drosmes un apņemšanās.

Materiālus apkopojusi
VĪJA APINĪTE

APSVEICAM!

Svētki aktierim un žurnālistei

Par grāmatas tapšanu stāsta Vija Apinīte, bet Pauls Butkēvičs atzinīgi klausās

Šobrīd viena no mūsu laikraksta aktīvākajām ārstata korespondentēm ir Vija Apinīte. Cilvēks ar bagātīgu dzīves un profesionālo pieredzi.

24. augustā notika viņas un aktiera Paula Butkēviča četru gadu garumā tapušas grāmatas "Kājām pa ugunszemi" atvēršana. Tā bija ne daudz teatrāla (jaukā nozīmē!), omulīga un sirsnīga. Garīgās izpriecības - sarunas, dziedāšanu, dejošanu, foto un datorattēlu vērošanu papildināja artistiskā pavāra Aivara gardumi un arī humors.

Viņas Apinītes kolēģi no laikrak-

sta "Jūrmala" un Bulduru Dārzkopības tehnikuma laikiem teica ļoti precīzi - viņa ir bezgala labsirdīga un strādīga. Tas palīdzējis tapt interesantai grāmatai par interesantu un šarmantu aktieri, kas savās dzīves gaitās dzīvojis un ilgus gadus strādājis Krievijā un citās zemēs.

Vija Apinīte, šķiet, jaunajai paaudzei palīdzēs Paulu Butkēviču iepazīt un pārējiem atklās kaut ko vairāk par filmās un uzvedumos redzētajiem tēliem.

ILZE BRINKMANE

Vārdnīcas atvēršanas svētki

4. septembrī plkst. 15.00 Latvijas Universitātes bibliotēkā Kalpaka bulvārī 4 notiks "Bibliotēku un Informācijas pārvaldība (angļu-latviešu un latviešu-angļu terminu skaidrojošās vārdnīcas)" atvēršanas svētki

Turpat būs apskatāma izstāde "Bibliotekāro terminu vārdnīcas" no Latvijas Nacionālās bibliotēkas Grāmatniecības, bibliotēkzinātnes un bibliogrāfijas lasītavas (Z) fondiem.

Ceļu pie interesantiem sāk Apvienotās Karalistes Lāboro universitātes pasniedzēja Ineses Auziņas-Smitas un Latvijas Universitātes asociētās profesores Baibas Sporānes kopīgi veiktais Lielbritānijā izdo-

tās bibliotēkzinātnes un informācijas terminu vārdnīcas "Bibliotēku un informācijas pārvaldība" tulkojums, ko laidusi klajā izdevniecība "Zvaigzne ABC. Oriģināla autore - Džaneta Stīvensone (Janet Stevenson).

Bibliotēkzinātnes un informācijas terminu vārdnīca ir Latvijas bibliotekārajā sabiedrībā ilgi gaidīts notikums, jo līdz šim mums nav bijis pieejams neviens universāls, nozarei veltīts skaidrojošs divvalodu uzziņu izdevums.

LU Bibliotēkzinātnes un informācijas zinātnes nodaļa

VASARAS CEĻOS

Ceļojums uz ziemeļiem. Sāmsala

Sāremā ir viens no 15 Igaunijas apgabaliem, tās teritoriju veido ap 500 salu un saliņu, piecas no tām ir lielākas nekā pārējās. Šīs salas gadsimtiem ilgi apdzīvojuši drosmīgi un jautri jūrnīki, izturīgi un čakli zemnieki un viņu uzticamās sievas. No šī akmeņainā, skarbā apvidus nākuši arī slaveni rakstnieki, mākslinieki un citi kultūras cilvēki. Sāmsala ir labi zināma ar Kuresares pili un Kaali ezeru, dolomītu un ārstnieciskajiem dubļiem, akmens klintīm un niedru jumtiem, dzirnavām un viduslaiku baznīcām, kadiķiem un piejūras pļavām, pašceptu maizi un pašbrūvētu alu. Salinieki izceļas ar savu viesmīlību.

Vēsture

Igaunijas sarežģītā, pretrunīgā vēsture skārusi arī Sāremu. XIII gadsimta sākumā dāņi divreiz ne-sekmīgi mēģinājuši ieņemt salu. 1227. gada janvārī Teitoņu bruņinieki pārveda savu 20 000 karotāju lielo

karaspēku pāri aizsalušajai jūrai un nodibināja vācu likumus, kas, neraugoties uz to, ka notika daudzas sacelšanās, bija spēkā līdz 1559. gadam. Nākamajos 90 gados salinieku mieru apdraudēja tādi iekarotāji kā dāņi, zviedri, krievi un visbeidzot, 1645. gadā, atkal zviedri. 1710. gadā zviedri zaudēja savus īpašumus salā un atdeva tos krieviem.

Vēlāk salu pārņēma vācu karaspēks, kas to atstāja tikai 1918. gadā. Tika nodibināta pirmā Igaunijas Republika, kas pastāvēja līdz 1940. gadam. Otrās pasaules karš, deportācijas uz Vāciju un Krieviju un bēgļi uz Zviedriju samazināja Sāremā iedzīvotāju skaitu par vairāk nekā 30%. 1945. gadā uz salām bija 38 000 iedzīvotāju, un aptuveni šāds skaits ir saglabājies līdz mūsdienām. 1991. gadā, atjaunojoties Igaunijai neatkarībai un izbraucot krievu militāristiem, krieviski runājošo skaits uz salām samazinājās no 30% uz 3%. Mūsdienās attīstās un nostiprinās Sāremā saikne ar kaimiņvalstīm.

Daba

Sāremā un Muhu salas daba ir unikāla. Iespaidīgākās dabas ainavas ir ap 5000 gadu senais meteorīta krāteris Kali un senais Lodes ozolu mežs. Sāremā ziemeļiem ir rietumiem raksturīgas klintis un augsti krasti. Tipiska salu ainava ir zaļu pļavas ar kadiķu audzēm (alvari), kā arī piejūras pļavas. Koigē ir lielākais purvs, kurā izveidota īpaša taka tūristiem. Salās jūs varat sastapt tādas meža dzīvniekus kā lapsas, āpšus, sternas, mežakuiļus, briežus, aļņus. Tāpat vingliemeži šeit nav retums. Dabas aizsardzībai Sāremā ir senas tradīcijas.

Augusta nogalē, kad daba ir pašā pilnbriedā, LU Sociālais dienests un Senioru padome bijušajiem Universitātes darbiniekiem piedāvāja lielisku iespēju - ceļojumu uz kaimiņvalsti - it kā tuvo, bet dabas ziņā tik unikālo un atšķirīgo Sāremā salu.

Laika apstākļu ziņā šīs divas dienas bija īsta dāvana - saule un debess bija tik košas, cik vien vasaras nogalē var būt, un arī pārmērīgs karstums nevienu nemocīja.

Foto - Anda Lase

Ceļojums sākās no paša rīta, kad ērtā autobusā iekārtojās ap 47 pasažieri. Ekskursiju vadīja pazīstamais fiziķis un alpinists Egons Zablovskis, kura vadītāja pieredze ir ne-novērtējama. Viņš ar tūristu grupām devies daudzos braucienos uz ārzemēm, arī uz kalniem. Ar alpinistu sekcijas dalībniekiem "uzvarēts" Monblāns u. c. Pateicoties Zablovskas kunga interesantajam, asprātīgajam

stāstījumam, nepalikām neziņā par būtiskākajām maršruta vietām un guvām daudz noderīgas informācijas. Šoferis Jānis Kaminskis, kura ziņā bija būtiska daļa brauciena komforta, bija ideāls - pārvietojamies ātri un iejūtīgi vienmērīgi.

ANDA LASE

(Turpinājums sekos)

KONKURSI

... ar JUMAVU!

"Jumava" sveic visus grāmatmīļus, LU studentus un darbiniekus jaunajā mācību gadā! Un tā, atkal katrā "Universitātes Avīzē" mēs iepazīstināsim ar jaunākajām grāmatām, kuras būtu vērts izlasīt, dosim jums jauku iespēju piedalīties konkursos, kuru balvas – grāmatas no izdevniecības "Jumava"!

Man ir patīams prieks pastāstīt jums par ko jaunu! Burvīgā, kvalitatīvā tipogrāfiskā izpildījumā, ilustrēta ar romantiskajiem Vecrīgas jumtu, ieliņu, vārtu un pagrabu skatiem, septiņās valodās lasāma un baudāma grāmata, kuras nosaukums – "TIKAI TEVI"! Un es zinu, ka Tu, lasītāj, pie sevis skaiti tālāk... es milējis esmu... Jā, tev ir taisnība - Aleksandrs Čaks - Dzeja Rīgai.

Par dzeju ir grūti stāstīt, tā katram pašam jālasa! Tāpēc – lasiet, lasiet A. Čaka dzeju!

Grāmatā publicēta dzejnieka biogrāfijas ieskata autore Margita Gūtmane raksta: "... joprojām spēkā ir vārdi, kurus savās atmiņās rakstījis Kārlis Egle: Čaks gaida vēl savu izpētītāju." Jāpiebilst, ka grāmata var būt arī laba dāvana mūsu ārzemju viesiem!

"Uz manas mēles tava elpa lauza,

Un lai es būtu, puse dota man.

Es esmu tavs no kājam līdz pat skaustam,

Tā gan" (A. Čaks. Rīgai.)

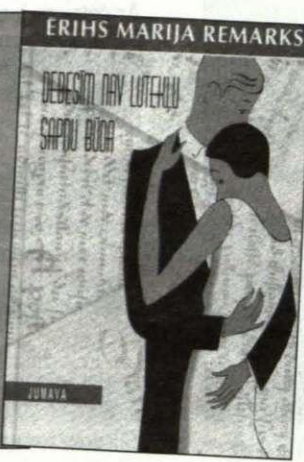
Vēl kāda grāmata, par kuru grūti stāstīt... kuru labāk lasīt un kuru, ja atvērsit kādu lapu, gribēsīt izlasīt vēl pāris reizi, ir VALDA ATĀLA domugraudu un dzejas krājums "DOMAS UN TĒLI", kam priekšvārda vietā "JĀ!"

Grāmata lasāma latviešu un angļu valodā. Tās noformējumam izmantotas Jura Zvirbuļa darbu reprodukcijas.

Lūk, daži domugraudi tiem, kas nekad nav lasījuši V. Atālu, kā arī tiem, kas to iemīļojuši un pāris "gabalīņus" zina no galvas!

• Vislielākā bezkaunība ir pateikt patiesību, bet – ak vai! – cik daudz starp mums ir pieklājīgu cilvēku.

• Visbiežāk mēs esam laimīgi, to nezinot.

• Visskaistākais gadalaiks ir mīlestība.

• Dzīve ir skaista, mēdz teikt. Nē, pasaule ir skaista, bet dzīve – kā kuram.

• Klausieties citus ir viegli. Klausieties sevi, ir jāklūš.

Un nu, pirms iepazīstinu ar nākamajiem "Jumavas" izdevumiem, gribošu pavaicāt: jūs taču esat lasījuši "Trīs draugus", "Laiks dzīvot un laiks mirt", "Rietumu frontē bez pārmācām" un ...? Jā, jauna satikša-

nās ar Ē. M. Remarku! Tiem, kas vēl nav lasījuši vai vēlas no jauna pārlasīt, apgāds "Jumava" šoreiz piedāvā romānu s

"DEBESĪM NAV LUTEKĻU SAPPŪ BŪDA"

Romāna "Debesīm nav lutekļu" varoņi pieder "zudušajai paaudzei". Tomēr Liliāna, kuras dzīves pēdējais cēliens aizrit tuberkulozes sanatorijā, un autobraucējs Klērfeits pilnīgi izbauda laimi, ko sniedz mīlestība...

Romānā "Sappū būda" tiek atklātas Ē. M. Remarka darbiem raksturīgās cilvēku savstarpējās attiecības – gleznotāja Friča Šramma, viņa mirušās mīļotās Lū, jaunā mūziķa Ernesta Vintera un viņa apgrotās ligavas

Elizabetes dramatiskie likteņi savijas sapņu būdā – mākslinieka romantiskajā mājoklī, kur top mākslas darbi, skan mūzika un raisās pārdomas par mīlestību, draudzību, sāpēm un laimi.

JAUNAIS KONKURSS.

1. Nosauciet "Jumavā" izdotās grāmatas "Āda" autoru, tulkotāju un vāka noformējumam izmantotās gleznes "Corteo" mākslinieku!

2. ... mēs katrs augamasavas vientulības cietumā savas zīmes un atslēgas atstājuši ārpusē vien mīlestībai ir tiesības šeit ienākt neklausējot" Šo dzejas rindu ir autors...

3. Nosauciet Ē. M. Remarka dzimšanas un miršanas gadu!

4. Kas atbalstījis A. Čaka grāmatas "Tikai Tevi" izdošanu?

5. Kādā valodā A. Čaka dzeju atdzejojusi Astra Skrābāne?

Atbildes gaidām "UA" redakcijā Raiņa bulvārī 19, 136. telpā līdz 9. septembrim!

Zeltainu rudeni un studiju prieku vēlot, ZANE STRODE

Laižam uz kino!

Kaut vasara un jaukais brīvlaiks jau galā, tomēr kinoteātri vēl arvien turpina mūs iepriecināt (varbūt arī ne tik ļoti) ar dažādām filmām. Tā kinoteātri "Oskars" tiek demonstrēta it kā asa sižeta filma "Ātrs un bez žēlastības" (*The Fast And The Furious*). Nu, ko lai saka, kārtējais Holivudas projekts vidusmēra amerikāņiem ar svaigas diskotēku gaļas (aktieri) un dzelzu (mašīnas) pieblīvētu ekrānu. Satūra praktiski nekāda, tā tad nav arī jāiedziļinās filmā. Specefekti gana iespaidīgi, lai draudzene "briesmu" brīžos paspētu iekrampēt jūsu rokās. Sižets īsumā vienkāršs un gauži atgādina jau pasen tapušo filmu "Lūzuma punkts" (*Point Break*).

"Baltic Cinema" no 7. septembra, kinoteātri "Daile" piedāvā noskatīties jauku, vēsturisku gabalu "Bruņnieka stāsts" (*A Knight's Tale*). Filma tiešām jauka, pilna ar labestību un bruņniecisku romantismu. Galvenā morāle – ja cilvēks kaut ko ļoti vēlas un tam tic, tad agri vai vēlu viņš to sasniegs (jeb pārfrāzējot – pat zemnieks var kļūt par bruņnieku!). Filmu nebojā pat tradicionāli laimīgās beigās (raksturīgi Holivudas filmām), iepriecina nēģeru (arī raksturīgi Holivudas

Kadri no filmas "Ātrs un bez žēlastības"

filmām) klātneesamība visos kadrus. Pietiekami labi aktierdarbi un puslīdz autentiskas dekorācijas, kā arī veiksmīga mūsdienu estrādes mūzikas sintēze ar tālaika tradīcijām (nu labi, smaidu jau izraisa).

Filmu tiešām ir vērts noskatīties, it sevišķi meitenēm.

Kā jau vienmēr, neizpaliks arī tradicionālais konkurss. Atbildot uz tā jautājumiem (pareizi nav obligāti), iespējams redzēt augstākminētās filmas par brīvu.

1. Kas ir mazie dzeltenie, kas lielā ātrumā traucas filmā "Ātrs un bez žēlastības"?

a) Ātrie un nežēlīgie otrā plāna lomu tēlotāji - aziāti.

b) Rudenīga vēja laiski nestas lapas.

Kadri no filmas "Bruņnieka stāsts"

c) Tur neviens nekur lielā ātrumā nedrāžas (visi drāžas lēnām un apdomīgi).

d) Tās laikam ir mazās, dzeltenās supermašīnas.

2. Vai filmā "Bruņnieka stāsts" visi nēģeri ir ļauni un slinki?

a) Man liekas, ka jā.

b) Nē, ir daži izņēmumi, kas apstiprina vispārējo likumsakarību.

c) Savā būtībā visi nēģeri ir slinki un ļauni, tikai scenārijs šoreiz nav tāds.

3. Vai bruņnieki drīkst nogalināt citus bruņniekus?

a) Jā, bet tikai ļaunos.

b) Viņiem vienai, ka tik kādu nosis vai kaut ko salauzt!

c) Nē, iekšējās kārtības noteikumos aizliegts bakstīt vienam otru.

4. Kurā valstī risinās filmas "Ātrs

un bez žēlastības" darbība?

a) Ja jau Holivudas filma, tad noteikti ASV.

b) Jā, ASV!

c) Daļa ASV, un otra daļa laikam ASV.

d) Uz skatuves ar butaforiskām dekorācijām (tā kā "Hameleonu rotaļas").

5. Kādas grupas mūzika dzirdama filmas "Bruņnieka stāsts" sākumā?

a) Visiem labi zināmā grupa "Queen".

b) "Prāta vētra" ar pavadošo grupu, fonā dzirdama Linda Leen.

c) Kurš tad atnāk uz filmas sākumu laicīgi???

d) Kaut kāda autentiska tālaika mūzika.

6. Vai filmā "Ātrs un bez žēlastības" uzvar labie un taisnība?

a) Nē, nevienā filmā neuzvar labie, nav jau nekāda pasaka.

b) Nav jau īpaši ticami, bet iespējams, ka jā.

c) Šajā filmā nemaz nebija labie, bija tikai sliktie!

d) Viņi uzvar citā filmā.

e) Ja nēģeri un aziāti ir labie, tad jā! Tas nu pagaidām viss. Sūtiet atbildes, kā jau minēju, ne obligāti pareizas, uz e-pasta adresi:

Spirits57@yahoo.com līdz 9. septembrim. Gan negodīgais laimes rats noteiks veiksmīnīkus un neveiksmīnīkus, un tad jau redzēs, kurš skatīsies foršās filmas.

B. S. ŠVINSKIS

SPORTS

LU komandas panākumi XI Universiādē

Uzsākot jauno mācību gadu, vienmēr gribas atskatīties, kā veicies iepriekšējā. Var teikt, ka LU sportiskais kolektīvs ir veicis lielu darbu šajā jomā. It sevišķi priecē LU sieviešu komanda, kas jau septīto reizi izcīnījusi kopvērtējumā pirmo vietu Latvijas Universiādē, neskatoties uz to, ka netika vērtēta izcīnītā pirmā vieta šahā, jo piedalījās tikai divas komandas, bet, lai rezultātu ieskaitītu, bija jāpiedalās vismaz trim augstskolām. Tāpat tika anulēta pirmā vieta badmintonā, jo izrādījās, ka viena studente nebija atjaunojusi mācības. Divaini, sākumā pielaiž pie sacensībām, bet pēc tam rezultātus anulē. Mūsu studentes palika nepārspētas basketbolā - tren. I. Pāne, orientēšanās - A. Klempere, vieglatlētikā - V. Bernhards, sieviešu cīņā - Ē. Miķelsons, estētiskajā vingrošanā - D. Urbāne.

Nedaudz vājāk šogad startēja vīrieši, viņiem neizdevās nosargāt pērn izcīnīto pirmo vietu. Sporta centra direktors J. Melbārdis sēdēs uzsvēra, ka, ja tādi sporta veidi kā basketbols, vieglatlētika un futbols paliek trešajā vietā, tad kopvērtējumā grūti cerēt uz pirmo vietu, tāpēc šogad esam tikai otrie.

Vīrieši šogad palika nepārspēti galda tenīšā - tren. G. Kartuzovs, šahā - A. Cimiņš, volejbolā - R. Štāls, badmintonā - E. Rubenis.

Latvijas Augstskolu sporta savienības prezidents profesors Uldis Švinks pateicās visiem, kuri veicinājuši šo sacikšu veiksmīgu norisi. Daudz darba tika paveikts sabiedriskajā kārtā. Aktīvākos un profesionālākos sacensību rīkotājus apbalvoja īpaši. Godalgoto vidū no LU - I. Pāne (basketbols), V. Kļimovs (futbols), G. Kartuzovs (galda teniss), V. Bern-

hards, Dz. Zaula (vieglatlētika).

Pēc sacensību rezultātiem var vērtēt, ka populārākie sporta veidi studentu vidū ir: sievietēm - basketbols, galda teniss, volejbols un peldēšana; vīriešiem - basketbols, galda teniss, volejbols un peldēšana.

Ļoti aktuālas bija diskusijas arī par sportistu iespējamo piedalīšanos Pasaules studentu Universiādē, kura notika Ķīnas galvaspilsētā Pekinā no 22. līdz 31. augustam, tādēļ aktīvi bija jāmeklē iespējama labvēlu finansējums, jo valsts finansu līdzekļi šim pasākumam nav paredzēti.

Varu iepriecināt lasītājus, ka simtprocentīgi šajā studentu forumā piedalījās LU vīriešu volejbola komanda un sieviešu galda tenisa komanda. Domāju, ka mūsu augstskola bija viskoplākajā skaitā. Par šo sacensību rezultātiem jau nākamajā laikrakstā.

LU sporta centra aktīvs ar izcīnītajām godalgām. 1. rindā no kreisās: D. Urbāne, I. Pāne, 2. rindā - G. Kartuzovs, M. Cirulis, J. Melbārdis, V. Bernhards un M. Zibarts

GENĀDIJS KARTUZOVS,
LU lektors

SLUDINĀJUMI, INFORMĀCIJA, REKLĀMA

LU keramikas studija "Vāpe" ...

H. I. Melnbārdes foto

"Vāpes" meitenes visu vasaru nopietni gatavojas rudens izstādei "Liedaga ritmi"

... vasarā

Rīgas astoņsimtgades svētki rimuši un to mutulī bijusi arī LU Keramikas studija "Vāpe" ar divām atbildīgām reprezentācijām.

Viena no tām ir izstāde "Liedags" kopā ar Jelgavas audēju TLMS "Dardedze" Etnogrāfiskā Brīvdabas muzeja izstāžu zālē. Studijai "Vāpe" jau izsenis ir tradīcija eksponēties kopā ar Jelgavas studiju. "Dardedze", domājot par liedaga tēmu, pārsvarā piedāvā līnu. Izstādē skatāmas arī tēmai atbilstošas fotogrāfijas. "Vāpi" izstādē pārstāv 23 autori ar vairāk nekā 100 darbiem.

"Vāpei" "Liedags" ir sava veida ģenerālmēģinājums izstādei

Ar četriem burtiem rakstāma,
Pie studentiem es rodama,
Kad sesija ar joni nāk
Un dullā galva sāpēt sāk.
(SĀPE)

Ja pirmo burtu mainīsi
Un "V" tai vietā ieliksi,
Par keramiķu kopu kļūsi
Un Jūsu kārdinājums būsi,
Kur zēni, meitenes sauc Jums:
- Nāc mīcīt mālus līdz ar mums! -

LU keramikas studijas vadītāja **HELGA INGEBOGA MELNBĀRDE** un pārdesmit vāpiešu gaida jauniņos novembra nogalē.

Tālrunis uzziņām: 7034358.

"Liedaga ritmi" novembrī galerijā "Bastejs". Novembrī šajā galerijā rīkot izstādes "Vāpei" jau kļuvusi par tradīciju.

Atnāciet uz izstādi, un redzēsiet, cik dažādas asociācijas var raisīt vārds 'Liedags'...

Otra studijas "Vāpe" izstāde bija skatāma Tautas lietišķās mākslas izstādes "Rīga - meistarų pilsēta" ietvaros Rīgas Kongresu namā. Tajā piedalījās 32 Rīgas tautas lietišķās mākslas studijas ar saviem darbiem.

ANDA LAŠE

Sieviešu koris "Minjona"

Latvijas Universitātes sieviešu koris "Minjona" grib papildināt savas dziedātāju rindas ar jaunām un skaistām balsīm. Gaidām jaunas dalībnieces uz balsis un mūzikas zināšanu pārbaudi:

- 4. septembrī plkst. 18.00 - LU Lielajā aulā,
- 6. septembrī plkst. 18.00 - LU Mazajā aulā,
- 11. septembrī plkst. 18.00 - LU Lielajā aulā,
- 13. septembrī plkst. 18.00 - LU Mazajā aulā,
- 18. septembrī plkst. 18.00 - LU Lielajā aulā un
- 20. septembrī plkst. 18.00 - LU Mazajā aulā.

Kora mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents ir Romāns Vanags, Latviešu Vispārējo Dziesmusvētku virsdiriģents. Kora darbība ir īpaši aktivizējusies tieši pēdējos gados - 1998. gadā koncertbraucieni pa ASV, 2000. gada augustā izcīnīta 1. vieta prestižajā starptautiskajā koru konkursā Arecco (Itālija) un šogad maijā iegūta 3. vieta koru konkursā Tūrā (Francija). Par godu savai 25. dzimšanas dienai koris 2001. gadā ir ierakstījis savu pirmo CD. Arī nākotnes plāni saistīti ar aktīvu koncertdarbību, tāpēc aicinām izmantot izdevību piedalīties!

Sieviešu koris "LATVE"

Tu dziedī
varbūt viena, klusiņām pie sevis...
bet kaut kā neinteresanti...

Arī mēs dziedam -
ceļojot tuvāk un tālāk,
sastopot dziedošus cilvēkus šeit,
Latvijā, un citur pasaulē,
piedaloties festivālos, konkursos, dziesmusvētkos,
priecājoties par lielākiem un mazākiem panākumiem.

Priecāsimies Tevi saukt par savējo sieviešu kori "LATVE".
Tiksimies pirmdienās, trešdienās plkst. 17.00 LU Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē, Jūrmalas gatvē 74/76.

Jauktais koris "Juventus"

No 3. septembra katru pirmdien un ceturtdien 18.00 LU Lielajā aulā aicina jaunus dziedātājus: Vīru balsis (tenoros un basos), sieviešu balsis. Uzņemšana tiks izsludināta vēlāk - sekojiet reklāmai!

Atcerieties, dziedot kori "Juventus", semestrī varat saņemt 2 kredītpunktus! <http://www.lu.lv/juventus>

REDAKTORES SLEJA

LU Botāniskajā dārzā uzdziedējis banānaugs!, bet ...

LU presei
nākamgad 80 gadu

◀ 1. lpp.

Latvijas Universitātes pirmais laikraksts "Students" sāka iznākt 1922. gada 25. septembrī. "Universitātes Avīze" uzskata sevi par tā tiešo mantinieci, tādēļ nākamgad kopīgi svinēsīm LU preses 80. dzimšanas dienu. Universitātes laikraksta radošā kolektīva priekšgalā esmu tieši desmit gadus. Ak vai, kā "aizsēdējusies" vienā darbvietā - dažs labs droši vien nodomās. Ja pieskaitītu klāt studiju gadus un vēl, tad skaitlis būtu lielāks. Tā kā viena no galvenajām redaktorēm Dzidra Sondore avīzi vadījusi 20 gadus (tolaik LVU laikrakstu "Padomju Students"), tad līdz rekordskaitlim man vēl pietrūkst.

Kas saista šajā darbā? Laikam jau mūžam mainīgā Universitāte, kura, gadiem ritot, tomēr kļūst aizvien jaunāka. Tās dvēseli un auru veido zinātnieki un domāšanā vienmēr jauni mācībspēki un darbinieki. Tie, kas netiek līdzī laimam, noveco ātrāk. "Universitātes Avīze" savu seju maina laiku pa laiku, bet paliek uzticīga pamatidejai - turpināt akadēmiskās tradīcijas un fiksēt laikmeta liecības nākamībai.

Vissilgstošāk ar mani kopā nostrādājusī vecākā korespondente Māra Sadovska, literārā redaktore Ginta Laikarte, korespondente Anda Lase, datoroperatore Brigita Kerstena. Savs puds sāls apēsts kopā ar fotogrāfu Tomu Grīnbergu, paļigu Mareku Lauvu. Labi sastrādājušies esam ar literāro redaktori Ievu Jasinsku, kura sākusī apgūt arī maketēšanu. Vismainīgākie ir datorspeciālisti - šobrīd avīzi tehniski maketē Guntars Stepāns. Visjaunākā kolektīvā ir Gita Liepiņa, kas tikai pērn uzsāka darboties par korespondenti.

"UA" radošais kolektīvs patiešām ir radošs, jo visi darbinieki studējuši vai turpina studēt. Abas ar Gintu esam beigušas atiecīgo specialitāšu magistrantūras studijas (komunikāciju zinātnē un filoloģijā). Ieva tās šobrīd turpina. Žurnāliste Māra apgūst otru profesiju - sociālo pedagogiju, Mareks beidzis bakalārus pedagogijā, tautas valodā runājot - amatmācībā, un tagad apgūst florā dizainera profesiju Bioloģijas fakultātē. Gita studē filozofos, Anda un Toms atvelk elpu no studijām, Brigita profesionāli apgūvusi tekstu ievadīšanu datorā, bet Guntars studē datorspeciālista profesionālos noslēpumus. Visi kopā esam LU redakcija "Universitātes Avīze".

Mūsu ziņā ir arī LU vadības izdevums "LU Vēstnesis". Vairākus gadus uzticama ir tipogrāfija "Imanta", kura avīzi nodrukā uz papīra. Vienmēr priecājamies par jauniem autoriem un interesantām sadarbībām. Konkurss ar izdevniecību "Jumava" organizē Zane Strode, teātra Peles lomā iejutusies Elīna Harja, ar dzejas rindām sāka un korespondencēm turpina iepriecināt Linda Kalniņa, interesantus zīmējumus sākušī iesūtīt Linda Biele un Ilmārs Gromuls. Sarakstu varētu turpināt, bet būsim kopā taču vismaz vēl gada garumā, jo turpinājums sekos.

"UA" galvenā redaktore
ILZE BRINKMANE

NICKITA

**skaistumkopšanas
salona speciālisti ir
gatavi palīdzēt kļūt
pievilcīgākiem**

• Veido frizūras un make-up!

• **Jaunums** - tiek veikta klasiskā masāža!

Kā arī aicinām izmantot kosmetologa, manikīra (nagu dizains), pedikīra un solārija pakalpojumus!

• Netiks aizmirsti arī vārda dienu gaviļnieki - viņu vārda svētkos pakalpojumiem -

21% atlaide!

• LU studentiem, mācībspēkiem un darbiniekiem, uzrādot apliecību, joprojām cenu atlaides!

• **Adrese līdzšinējā:** Arhitektu ielā 1 (blakus LU Lielajai ēkai), telefons: 7212327

"Universitātes Avīze"

(Iznāk katru otro otrdienu)

Redaktore ILZE BRINKMANE
Tekstus rediģē IEVA JASINSKA un GINTA LEIKARTE
Fotogrāfs TOMS GRĪNBERGS
Tekstus ievada BRIGITA KERSTENA
Datorsārkumu veido GUNTARS STEPĀNS

Adrese: Raiņa bulv. 19, 136. telpa, Rīga, LV-1586
(pastkastīte atrodas LU kancelejā)
Tālruni: 7034328, 7034329; Fakss un aut. atb. 7034330
Elektroniskais pasts: luua@lanet.lv

Mājas lapa Internetā: <http://www.lanet.lv/~luua>

Reģistrācijas apliecība Nr. 535.

Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta. Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.

LUSP LAPA

KAS IR LU STUDENTU PADOME?

Ritvars Eglājs

LU Studentu padome (īsāk - LU SP) ir vēlēta neatkarīga LU studentu pašpārvaldes institūcija, kas darbojas sabiedriskas organizācijas statusā. Tā ir galvenā studentu pašpārvalde Latvijā, arī galvenā Latvijas Studentu apvienības biedre. LU SP ir vienīgā pašpārvalde, kas pat varētu tikpat sekmīgi pārstāvēt studentus Latvijas mērogā, kā to dara Latvijas Studentu apvienība.

LU SP gan nav bagātākā studentu pašpārvalde Latvijā - RTU Studentu parlaments ir aptuveni divreiz turīgāks, savukārt Rīgas Ekonomikas augstskolas (REA) Studentu asociācijas līdzekļi līdzinās LU SP, tikai jāatceras, ka REA studē 55 reizes mazāk studentu. Un kur nu vēl Helsinku Universitātes pašpārvalde, kuras gada apgrozījums ir 80...100 miljoni latu!

Kāpēc ir LU SP?

Studentu padomes mērķi ir pārstāvēt LU studentus Universitātē, Latvijā un ārzemēs un aizstāvēt LU studentu tiesības un intereses attiecībā ar institūcijām un amatpersonām.

Kā darbojas LU SP?

SP uzbūvi nosaka tās Satversme, vēlēšanu kārtību - vēlēšanu nolikums, iekšējo iekārtu - kārtības rullis, finanses - budžets. SP reizi gadā (decembra sākumā) ievēlē tiešās vēlēšanās ar kandidātu sarakstiem. Papildus tam LU SP ir arī fakultāšu pārstāvji. Patlaban LU SP ir šādi kandidātu saraksti: "Paisums" - ekonomisti, "Savējie" - juristi, vēsturnieki un sociālās zinātnes, "K un Z" - ķيميķi, pedagogi, biologi un svešvalodnieki, Nacionālā apvienība - ģeogrāfi, teologi un biologi, Dubultais saraksts - filologi un sociālās zinātnes, "Mazie oranžie" - fizmat. SP darbu vada valde, pamatdarbs notiek tematiskās komisijās (patlaban ir Informācijas un ārējo sakaru, Institucionālā, Izglītības, Kultūras un atpūtas, Sabiedrisko attiecību un Sociālo lietu komisija), svarīgākos lēmumus un projektus pieņem LU SP kopsēdē, kas parasti notiek reizi divās nedēļās. LU SP pārstāvji ir daudzās Universitātes institūcijās, no kurām svarīgākās ir LU Satversmes sapulce (75 no 300 delegātiem) un Senāts (8 no 48).

Kas darbojas LU SP?

Še varētu minēt vārdā, ieskaitot fakultātes un saraksta piederību, piemēram, valdes locekļi un komisiju vadītājus, lai mēs zinām savus varoņus un grēkātus, ko meklēt rokā: priekšsēdētāja - Kristīne Ante (vēsturniece, "Savējie"); Ivo Berkolds (vadībnieks, "Paisums"), Alda Bražūne (vēsturniece, "Savējie"), Daniēls Buks-Vaivads (jurists, "Savējie"), Maruta Galeniece (vadībniece, "Paisums"), Ilze Jozēna (psiholoģe, "K un Z"), Inguna Minusa (datorīke, "Mazie oranžie"), Juris Pūce (jurists, Dubultais saraksts); vadītāji: Informācijas un ārējo sakaru - Daniēls Buks-Vaivads, Institucionālā - Ritvars Eglājs (ģeogrāfs, Nacionālā apvienība), Izglītības - Alda Bražūne, Kultūras un atpūtas - Edgars Jaunups (jurists, Dubultais saraksts), Sabiedrisko attiecību - Jānis Švinskis (ķimiķis, "K un Z"), Sociālo lietu - Dainis Dosbergs (datorīks, "Mazie oranžie"), Revīzijas - Andris Millers (jurists, "Savējie").

Kāpēc ir vērts būt LU SP?

- katram varētu būt savi cēloņi un motivācija darboties, bet, pieredzes

mācīti, varam minēt vairākus argumentus:

- iespēja īstenot savas ieceres un nodomus;
- iespēja ietekmēt lēmumu pieņemšanu Universitātē un notiekošo vispār;
- informācijas uzzināšana - ātrāk un pilnīgāk;
- izpratne par lietu virzību un prasme darboties sabiedriskajā dzīvē;
- pašapliecināšanās un karjera;
- pazišanās un sakari, kas lieti noder citās dzīves jomās;
- cienīgi pasākumi;
- vienkārši laba kompānija.

Kā dabūt rokā LU SP?

tūlīt: 7034316, 7034317;
faksē tūlīt: 7034316; nāc tūlīt: Raiņa bulvārī 19-126; raksti tūlīt: lusp@yahooigroups.com.

Vai kas vēl?

Jā, LU SP pārdod studentu mēnešbiļetes: darba dienās katru mēnesi no 20. līdz 5. datumam 12.00 - 17.30 (pirmdienās no 14.00). Tas ir izdevīgi, jo nav jābrauc kur ellē ratā, pat ne līdz Gaisa tiltam, kur ir Tramvaju un trolejbusu pārvaldes kases.

LUSP jautā...

Divas nedēļas pirms Aristoteļa svētkiem, kas notiks 2. septembrī, LUSP jautāja topošajiem pirmkursniekiem: Vai tu piedalīsies Aristoteļa svētkos?

Kristīne (Ekonomikas un vadības fakultāte)

Jā, es domāju, ka iešu.

Jevgenijs (Ekonomikas un vadības fakultāte)

Es jau pagājušajā gadā biju iestājis pirmajā kursā, bet uz Aristoteli neaizgāju. Šogad nomainīju fakultāti un noteikti aiziešu.

Kristīne (Juridiskā fakultāte)

Jā, noteikti.

Irina (Moderno valodu fakultāte)

Nezinu, ja būs labs laiks, gan jau aiziešu.

Elīna (Ekonomikas un vadības fakultāte)

Noteikti iešu.

Jaunā studenta svētki - Aristotelis 2001

LĪGA VABULE UN ANETE MALĒJA

Tā kā Latvijas Universitāte ir viena no vecākajām universitātēm Latvijā, tad laika gaitā tā ir iedibinājusi tradīcijas, bez kurām tā vairs nebūtu mūsu 81 gadu vecā Universitāte.

Viena no vecākajām Universitātes tradīcijām ir Aristoteļa svētki, kurus ar sajūsmu atceras arī mūsu vecāki, jo pirmo reizi Aristotelis Latvijas Universitātes progresīvo jaunatni apciemoja 1966.gadā. Kaut arī sen vairs nav tie laiki, kad jānoliek sarkanās neļķes pie bijušā "tēva" V. I. Ļeņina, jāpulcējas pie P. Stučkas pieminekļa un jāklusās pompozās uzrunas tautai, šie svētki joprojām ik rudenī - dienu pirms studiju sākšanās - pulcē jaunuzņemtos studentus Doma laukumā un ievada tos Universitātes dzīvē.

Arī šogad 2.septembrī plkst. 20:00 jebkuram, kurš sirā kaut nedaudz jūt piederību Latvijas Universitātei (pirmajam kursam obligāti), ir jādodas uz Doma laukumu, kur svinīgo uzrunu teiks mūsu Latvijas Universitātes rektors prof. Ivars Lācis un citas "prominences".

Pēc apsveikuma vārdiem sekos svinīgais gājiens uz Alma Mater (Māti Barotāju-Raiņa bulvārī 19). Nododot sveicienus savai mīļajai Universitātei, jaunie studenti dosies uz savām fakultātēm saņemt godam nopelnītās studentu apliecības. Tie, kas savas apliecības būs saņēmuši jau iepriekš, kopīgā gājiēnā no Alma Mater varēs

doties uz Sappu fabriku (Lāčplēša ielā 101-Lāčplēša un Satekles ielas stūrī), kur jūs sagaidīs Latvijas Universitātes Studentu padome un vienmēr smaidīgais, omulīgais sengrieķu filozofs un enciklopēdists ARISTOTELIS. Šogad Aristoteļa adā iejušies tautā tik pazīstamais UFO, kurš sveiks studentus ar studiju sākumu, bet varbūt dalīsies skumjās par brīvlaika beigšanos. Sappu fabrikā visus klātesošos sveiks arī Amis Mednis, "Labvēlīgais tips" un grupas, kuras pagaidām ir noslēpums. Bet tie, kuri pašī gribēs izdziedāt savu prieku vai bēdas, Sappu fabrikas otrā zālē būs iespēja dziedāt karaoki kopā A. Freimani vai vienkārši pasēdēt ar draugiem bārā. Ja gadījies nokavēt pasākumu Doma laukumā, tad droši nāciet uz Sappu fabriku no plkst. 21:00. Biješu cenas pirmajam kursam, uzrādot studentu apliecību, vai tiem, kuriem ir Hansabankas karte, ir Ls1 (ja jums vēl nav Hansabankas kartes, to vēl var iegūt jebkurā Hansabankas filiālē par brīvu). Pārējiem LU studentiem un to draugiem ieejas maksa Ls 2. Ar to pietiks, lai garantētu jauktību līdz pat pašam ritam un pēc pasākuma doties tieši uz savu pirmo lekciju. Ja kāds šaubās par savu spēju pēc pasākuma savām kājām nokļūt centrā, tad par to ir domāts.

Arī Tu esi gaidīts Aristoteļa svētkos, lai pierādītu, ka LU studenti joprojām ir dzīvī!!!

Svētdien, 2001. gada

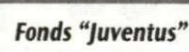
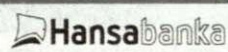
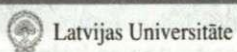
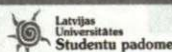
2. septembrī

Jaunā studenta svētki

ARISTOTELIS

20:00 Tiekamies Doma laukumā
20:30 Lielais gājiens uz Alma Mater
21:00 Svētku praktiskā daļa Sappu fabrikā, Lāčplēša ielā 101,

Jaunos studentus sveiks
Labvēlīgais tips, Arnis Mednis, Frīdis un Ufo.

Daudz tu man solīji, maz tomēr devi....

Juris Pūce,
LSA prezidents

Latvijas Studentu apvienība (LSA) pagājušajā pusgadā savu darbību akcentēja uz situāciju studiju kredīšanā. Darbības pusgads pierādīja to, ka valdības solījumi bieži vien netiek pildīti un ka daudzas pašsāpamas lietas mūsu valstī netiek darītas tik ilgi, kamēr par to kāds nesāk "kliegt". Aigādinu lasītājiem, ka 1998.gadā, kad pakāpeniski bija pieaudzis "maksas" studentu skaits un studiju maksa aizvien vairāk tuvojās vienkāršas ģimenes mačiņam neaizsniegtam augstumam, Latvijas valdība ieviesa jaunu studiju finansēšanas sistēmu – studiju kredīšanu. Skanēja lieli un diži solījumi iz-

sniegt studējošajiem kredītos pat 10 miljonus latu. Jāsaka, ka ar šo summu tik tiešām būtu pieticis visa studējošo pieprasījuma segšanai. Taču solījuma izpilde bija tāda, kāda tā parasti Latvijā ir – proti, izsniedzamā summa tika samazināta līdz 1 miljonam latu, tad pakāpeniski 2 gadu laikā paaugstināta līdz 3,5 miljoniem latu.

Studiju kredīts bija vienkārša un viegla iespēja studentam finansēt savas studijas. Tas pamazām arī iesakņojās studentu apziņā, un katru gadu aizvien vairāk studentu aizņēmās naudu no valsts. Tādā veidā 2000.gada rudens semestrī studējošie saņēma tik daudz kredītu, ka 2001.gada līdzekļu pietiktu tikai noslēgto līgumu apmaksai. Radās problēma – ko darīt ar pirm-

kursniekiem, kas katru gadu pieprasa lauvastiesu kredītresursu. LSA jau februārī norādīja valdībai, ka šāda problēma var rasties. Martā tika pieņemts pirmais publiskais lēmums par šo situāciju LSA kongresā. Toreiz valsts amatpersonas solīja, ka viss būs kārtībā, ka LSA dramatisējot situāciju, ka līdzekļu pietiks.

Laikā no marta līdz maija beigām LSA izplatīja desmitiem publisku paziņojumu, aizsūtīja vairākus desmitus vēstulju, tikās ar septiņiem ministriem un ministru prezidentu, sarīkoja vienu piketu un vienu mitiņu pie Ministru kabineta ēkas. Sekas tam bija – 29.maijā Ministru kabinets pieņēma noteikumus par studiju un studējošo kredīšanu no kredītiestāžu līdzekļiem ar valsts

vārdā sniegtu galvojumu. Tad nu valdība paziņoja, ka visas problēmas ir atrisinātas. LSA apgalvojumi par to, ka ātrākais, kad var iedarbināt jauno kredīšanas sistēmu, ir rudens, tika noliegti. Vēl vairāk – jūlija sākumā finansu ministrs apgalvoja, ka augusta sākumā studentiem būs kredīti. Arī tad LSA skepse tika noraidīta.

Skumji, bet darbību rezultāti bija tādi, kādus paredzēja LSA – lielākā daļa pirmkursnieku (visi Latvijas Universitātes studenti) tika uzņemti, vēl pirms sāka strādāt kredīšanas sistēma. Studentiem bija jānomaksā studiju maksa no savas kabatas. Skumji, jo valdības solījumiem ir kā vajadzētu ticēt. Vairākus gadus skanēja apgalvojumi – tas nekas, ka pieaug studiju maksas, tas

nekas, ka budžeta studiju vietu skaits paliek nemainīgs – jūms, milje studenti, ir studiju kredīts, kas visas problēmas atrisinās. Diemžēl šogad kredīti būs tikai septembrī. Krievi par velti tiem studentiem, kas naudu iespējams aizņēms no saviem radiem un draugiem. Krievi par velti tiem studētājiem, kas izturēja konkursu, kļuva par studentiem, rēķinājās, ka varēs saņemt kredītu, bet nevarēja un zaudēja iespēju studēt.

LSA turpinās cīnīties par studentu tiesībām saņemt apsolīto. Tomēr jāteic – cerams, ka studenti saprot, kas ir atbildīgs par situāciju studiju kredīšanā šogad.

LSA – ierocis cīņai un palīgs darbam

Juris Pūce,
LSA prezidents

Latvijas Studentu apvienība (LSA) ir 1994.gadā dibināta sabiedriska organizācija, kas sevī apvieno augstskolu studentu pašpārvaldes. Lielākais LSA biedrs ir Latvijas Universitātes Studentu padome.

LSA darbības mērķis ir pārstāvēt studentu intereses un aizstāvēt studentu tiesības Latvijas valsts un pašvaldību institūcijās, rūpēties par studentiem labvēlīgu lēmumu pieņemšanu. Lai sasniegtu savu mērķi, LSA lieto šādas darbības metodes:

1. Regulāri tiek ar valsts amatpersonām, politiķiem, iepazīstina tos ar LSA pozīciju visdažādākajās studentu sadzīves jomās.

2. Informē sabiedrību (galvenokārt studentus) par LSA rīcību un tās motivāciju, rūpējas, lai studentu viedoklis būtu nozīmīgs un ietekmīgs.

3. Izglīto studentu pašpārvalžu

aktivistus, lai palielinātu viņu spējas un prasmes studentu interešu aizstāvēšanā augstskolā.

4. Pauž LSA viedokli publiskās politiskās akcijās – piketos, gājienos, sapulcēs. Tas tiek darīts tad, kad ir izsmeltas iespējas izmantot citas ietekmēšanas metodes.

Pēdējā gada laikā LSA ir sarīkojusi vairākas aktivitātes, kas pievērsa lielu sabiedrības uzmanību – piketu 23.aprīlī pie Ministru kabineta ēkas, sapulci "Pret augstskolu sabrukumu" 29.maijā. Šādas akcijas ir visai saistošas masu medijiem, bet sastāda tikai nelielu daļu darba, ko ikdienā veic LSA.

LSA aicina jūs iesaistīties aktivitātēs un sniegt iespējas darboties interesantā vidē, piedalīties procesos, kas ietekmē sabiedriskas norises. LSA varat sameklēt vai nu, vērsties Latvijas Universitātes Studentu padomē, vai arī LSA birojā Baznīcas ielā 5 – 20, tālr. 7034673, e-pasts: lsa@lanet.lv.

Fakultāšu jaunumi

Kristīne Ante, Ritvars Eglājs

Biologi ar gandarījumu ziņo, ka beidzot izremontēta fakultātes 1.auditorija, tātad civilās aizsardzības kursu varēs apgūt pietiekami civilizētos apstākļos. Sanākot kopā pēc vasaras brīvlaika, plānots 2.septembrī rīkot tradicionālo jautājumu un atbilžu vakaru pirmkursniekiem.

Ekonomi visu vakaru aktīvi darbojušies – iespējams, to veicināja arī labierīcību pagaidu trūkums fakultātē. Domāts ir par visu: fukseni, kārtējo Ličupes semināru jaunajiem censoņiem un pat savu vēlēšanu pārcelšanu uz rudenī, kad to dara jau vairums fakultāšu.

Filologi ir vistuvāk novietoti Aristoteļa svētku praktiskās daļas norises vietai, tas ir, Sappu fabrikai, tāpēc ir apņēmības pilni šo dabisko priekšrocību godam izmantot. Tāpat iecerēts tuvināties ar augšējiem kaimiņiem svešvalodniekiem un, kas zina, izmest vēstures mēslaini ierasto valodniecisko pasivitāti sabiedriskajā dzīvē.

Ģeogrāfi, precīzāk sakot, liela daļa aktīvistu, jaunā mācību gada sākumu sagaida nevis, liksmojoties ar kolēģiem Rīgā, bet gan sūrā darbā valsts robežās. Gods un slava. Tāpat kā bio-

logiem plānots jautājumu un atbilžu vakars pirmkursniekiem, tikai nav zināms, vai būs izsniegšanai gatavas jauno studentu apliecības. Ja nē, tad uz Sappu fabriku pa taisno! Kā katru gadu pirmajam kursam gaidāmas četrpakāpju kaujaskristības: pirmkārt, sporta diena "Ronišos", otrkārt, pirmā kursa prezentācija, pirmā sesija un, visbeidzot, fuksene (jau pavasara semestrī).

Juridiskās fakultātes studentu pašpārvaldes priekšsēdētāja vadībā Daniēls Buks-Vaivads ir optimizējis pašpārvaldes mājas lapu. Palēnām, pamazām izvērsas jauniķu iesaistīšana juristu dzīvē – sagatavots buklets par fakultāti, plānotas juristu dienas, turklāt plašākas nekā citu gadu, proti, iesaistot arī citu augstskolu juristus. Par kukuļošanu šoreiz nerakstīsim.

Kimīki jaunā mācību gadā cer gūt jaunas asinis, taču – labākam darbam, nevis laišanai pie varas. Notiek gatavošanās Aristotelim līdz grīdai.

Mediķi kā allaž ir ļoti aizņemti mācības un darbā – kā nekā studijas nopietnākā LU fakultāte.

Pedagogi un psihologi pēdējo augusta dienu vadīja kopā ar fizmatiem

ciņīgā talkā, uzkopjot Universitātes īpašumu "Ratniekos" pie Līgatnes. Kas tāds LU vēsturē notika pirmo reizi, tomēr bija arī savs sličināmais kucēns, tas ir, tā arī neieradušies vēsturnieki. Rudens semestra laikā gaidāmi trīs tradicionālie pasākumi – iesvētības, mākslas dienas un Ziemassvētku balles.

Sociālo zinātņu fakultātes studentu pašpārvalde tomēr nav izsludinājusi priekšsēdētāja meklēšanu, kaut minētā persona nav mafiņa jau labu laiciņu. Tāpat pašpārvalde itin skarbi izteikusies pret vispārējo rotāciju Universitātē un ir apņēmības pilna cīnīties par savām tiesībām un interesēm.

Vēsturnieki sagaida septembrī ar izremontētām studentu pašpārvaldes telpām – oranžā krāsā, bet vājinātā ar uzlīmētām senām avīzēm. Pašpārvalde iecerējusi dažādos veidos rast kopīgu valodu ar pirmo kursu. Ņemot vērā negatīvo pieredzi, nolēmts fukseni rīkot uz karstām pēdām – tepat septembrī vai oktobrī. Pēc tam sagurušie līdzšinējie darboņi varēs nodot pilnvaras nākamajiem vēlēšanās.

Atvainojamies fizmatiem, svešvalodniekiem un teologiem, bet šoreiz jūsu pārstāvji nesniedza informāciju.

Kamēr studenti bauda vasaru, LUSP strādā

Daniēls Buks – Vaivads,
LU SP valdes loceklis

Vasaras tveicē, kad lielākā daļa Latvijas iedzīvotāju, to vidū studenti, baudīja Jūrmalas dabiskos labumus un ceļoja, Studentu padome periodiski sanāca uz savām kopējām, kā arī komisiju sēdēm. Vasarā tika uzsākti vairāki nozīmīgi projekti, kā arī daži jau agrāk iesāktie – pabeigti.

Sociālo lietu komisija vasarā turpināja darbu pie LU dienesta viesnīcu Studentu pašpārvalžu (DVSP) atvēršanas. Tika pieņemts Latvijas Universitātes dienesta viesnīcas Studentu pašpārvaldes paraugnolikums. Tas ir paraugs, sagatavojot un pieņemot DVSP vietējos nolikumus. Domājams, ka ar laiku DVSP kļūs par nozīmīgām sociālās dzīves jautājumu risinātājām LU dienesta viesnīcās. Arī tev ir iespēja piedalīties!!

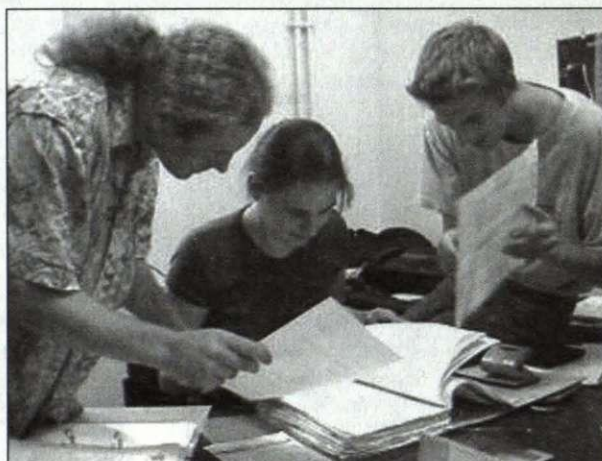
Izglītības komisija piedalījās koncepcijas par vienotiem nodarbiņu laikiem Latvijas Universitātē. Šogad lekcijas būs visiem vienotas – 90 minūtes garas.

LU 2001. gada budžetā ir paredzēti līdzekļi LU Stu-

dentu kultūras un atpūtas kluba izveidošanai. Studentu padomes izveidotā darba grupa ir ķērusies pie projekta īstenošanas.

Studentu padome pēc ilgām diskusijām un cīņām ir vienojusies par vienotiem rotācijas principiem Latvijas Universitātē. Tie ir izgājuši ilgo un grūto ceļu caur Senāta komisijām un realizējušies kā Senāta pieņemts visiem saistošs dokuments.

Cauru vasaru LUSP Kultūras un atpūtas komisijas locekļi naktīs un dienās nav lāgā acu aizvēruši, domādami par Aristoteļa 2001 sekmīgu noorganizēšanu. Aristotelis ir tradīcijām bagāts pasākums, kas notiek ik gadu. Uz to ierodas studenti un labākajās studentu tradīcijās svin jaunā akadēmiskā gada sākumu. Šogad pasākumā piedalīsies vairāki populāri mākslinieki – Arnis Mednis, "Labvēlīgais tips" un citi. Pagājušogad Aristoteļa lomā iejūtās Fridis (Aivars Freimāns). Uzminiet, kurš būs Aristotelis šogad?

Jānis Švinskis, Ilze Jozēna un Ivars Lukaševičs iegrimuši sēžu protokolu pētniecībā

Jānis Švinskis apkrāvējis ar papīra kalniem, pamet LU SP valdes locekli Ilzi Jozēnu vienu

Uzmanību pašpārvaldēm!

Alfons Betons

Jā, beidzot tas ir izsludināts – LU Studentu padomes un fakultāšu kopseminārs! Lai stiprinātu sadarbību un apspriestu turpmākos tās virzienus, viena nedēļas nogale piederēs aktīvākajiem Universitātes studentiem. Daudz kas vēl tikai top un skaidrojas, bet ir lietas, ko var vēstīt jau patlaban.

Iecerētais laiks: 22.-23.septembris;

Iecerētā vieta: Carnikava;

Iecerētā kompānija: ļoti laba, ap 40 cilvēku;

Iecerētā ēdināšana: ne tikai sāļīgi, bet arī gaumīgi;

Iecerētā prominentā pārsteiguma viese: Antra Kukuka;

Iecerētā nopietnā programma: viss kas, arī fakultāšu iepazīstināšanās, Latvijas Studentu (ne Sliņķu) apvienības prezentācija, darba grupas par dažādiem aktuāliem sadarbības aspektiem un projektiem;

Iecerētie rīkotāji: LU SP, it īpaši Ritvars Eglājs, Ilze Jozēna un Līga Vabule – un jo sevišķi ar LU SP valdes laipni atvēlētu finansu nodrošinājumu;

Iecerētā atsaucība: atbilstīga (īpaši vēlami fakultāšu pārstāvji LU SP domē, pašpārvaldes vadītāji un jaunas un perspektīvas sejas!);

Iecerētā kontaktadrese: lusp@yahoo.com;

Iecerētā izklaide: visnotaļ cienīga – par to rūpēsies psiholoģes!